

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA
FEDERACIO KAJ DE LA INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

Al marge de l'Esperanto

En Josep M.ª Junoy, el conegut escriptor, director de «La Nova Revista», diu entre altres coses a «La Veu de Catalunya» del 30 d'abril:

No he comprès mai els atacs d'ironia i de menyspreu amb què ha estat tractat l'Esperanto. M'han semblat sempre, per bé que, de vegades, els atacants hagin estat persones de positiva qualitat, d'una colpadora injustícia. Els càrrecs que s'han fet a l'idioma universal concebut pel doctor Zamenhof són uns càrrecs — com esdevé moltes vegades — que es fan, injustament, a les seves qualitats.

En nom de l'estètica — (pobra estètica, quantes i quantes incomprendions i estulteses es cometen en ton nom!) — s'ha volgut presentar l'Esperanto com una vera desgràcia. Com una llengua sense suc i sense bruc. Com una artificialitat grotesca.

Fins i tot en aquest punt de l'estètica — on les discussions i els parers oposats no s'acabarien mai — crec que és injusta una actitud d'hostilitat irreductible envers l'Esperantisme.

L'ésser esperantista vol dir posseir un sentiment lloable d'expansió, una necessitat noble de solidaritat.

A Catalunya hi ha un nucli Esperantista important que mereix, no tan sols tots els nostres respectes, sinó, fins i tot, tota la nostra admiració.

Els escriptors catalans, que disposen d'un cercle lingüísticament reduït d'expansió, tenen més interès que cap altre sector internacional d'escriptors a lloar i acreditar aquest noble i generós idioma d'intercanvi.

L'esperanto és digne de la consideració de tots.

Es un vehicle intel·lectual d'una legitimitat perfecta i d'una reconeguda eficàcia.

“KATALUNA ESPERANTISTO”

OFICIALA ORGANO DE KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO

Membra kotizaĵo: 3'50 p.; Grupoj: 1'20 por membro.
Jarabono: 6 p. enlande kaj 6 sv. fr. internacie. Provekmembro 2 respondkuponoj
Federacia sidejo kaj redakcejo: carrer València, 245 - BARCELONA

FEDERACIAJ GRUPOJ

Esperantista Klubo Palma
Mesquida, 6 ent. Palma de Mallorca
Empordana Ebenajo
(Girona) Armentera
Esperanta Nesto
(Joventut Catòlica) Ripollet
Frateco
Placo Pi i Margall, 14. Vendrell
Ĝerona Espero
(Creu Roja) Girona
Lumon
St. Antoni, 64. Terrassa
Studenta Juneco
(Seminari) Girona
Aplec
Montserrat, 9, 1.er Sabadell
Bela Espero
Carretera de Vich, 41. Manresa
Esperanta Idealo
Mossèn Verdaguer Sta. Coloma Farnés
Esperantista Amikeco
Plaça Bernardí, 10. Manlleu
Esperanta Burĝono
(Centre Democràtic) Rubí
Internacia Frateco
(Coop. La Colmena) Sta. Coloma Gramanet
Paco kaj Amo (Soc.)
Planeta, 16, pral. Barcelona
Barcelona Stelo
Provença, 156 Barcelona
Barcelona Esperanto-Societo
Bretón Herrerós, 18, 1. Barcelona
Esperantista Grupo «Solleric» Soller

LOKAJ DELEGITOJ

Ager: Fino. Maria Plans
Aimúnia de Castellví: Sro. Pere Esvertit
Ametlla de Merola: Sro. Miquel Arpa

Artés: Sro. Manuel Monrós
Armentera: Empordana Ebenajo
Banyoles: Sro. Joan Aulina
Figueres: Sro. Carles Varela
Girona: Sro. Josep M-a Dalmau
La Garriga: Sro. Joan Blancafort
Mahó: Sro. S. Ortega Barceló
Manlleu: Sro. Marian Vilardell
Manresa: Sro. Josep Albagés
Mataró: Sro. Francesc Torres
Molins de Rei: Sro. A. Canals
Monistrol de Montserrat: Sro. F. Orobitg, Pastro
Palafrugell: Sro. Francesc Sagrera
Palau de Montgut: Fino. Lluïsa Bargés
Palma de Mallorca: Sro. Narcís Bofill
Reus: Sro. Eurić Agudé
Ripollet: Sro. Josep Planas, Pastro
Rubi: Sro. Joan Ratés
Sabadell: Sro. J. Bracons
St. Adrià del Besós: Sro. S. Arnella
St. Martí Sapresa: Sro. Joan Rieradevall
Sta. Coloma de Farnés: Sro. Pere Costa
Sta. Coloma de Gramanet: Internacia Frateco
Sallent: Sro. Lluís Solé
Sóller: Sro. M. Arbona
St. Feliu de Pallarols: Sro. J. Collelldevall
Terrassa: Sro. Ramon Marsà
Teyà: Dro. Jacint Barrera
Vendrell: Fino. Maria Julivert
Vich: Sro. Pere Farrés
Vidreres: Sro. Josep Macià
Vilanova i Geltrú: Sro. Jaume Fort
Vilassar de Mar: Sro. Pere Domènech

Ni bezonas delegiton en ĉiu loko kie ni havas membron. Fervoruloj bonvolu sin turni al la sekretario de K. E. F.

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO

DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO KAJ
DE LA INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

Nia devizo: *Maro estas ĝataro* Redakcio: Carrer València, 245 - BARCELONA

DIREKTORO: S. ALBERICH-JOFRÈ

Redaktoroj : Delfí Dalmau, Jaume Grau Casas, Marian Solà

Raporto pri la XIV Kongreso de K. E. F.

Sóller, 5-6-7 junio 1927

La raportanto devas peti indulgon al la leganto kaj precipe al la diversaj amikoj, kiuj partoprenis nian lastan Kongreson, se lia raporto ne respegulas ĝuste la tagojn tiel dolĉe travivitajn en Mallorca. Sur la paperon li ne povas transporti la ĉefajn trajtojn de la Kongreso, t. e. la gastamon kaj afablecon de la insulanoj, la helecon de la Orita Insulo kaj la nepriskribeblan ĉarmon, kiun nur al Mallorca la naturo donis. Al tiuj specialaj ecoj de nia XIV aldonu la brilecon de la festoj kaj vi ĝuste komprenos kiel malfacila fariĝas adekvata raporto.

Ni devas peti antaŭan senkulpigon, se ni forgesos iun nomon aŭ detalon: la tasko estas malfacila kaj ni povas promesi nur ke ni klopodos fidele revivigi la kongresajn tagojn.

Antaŭ la Kongreso

Dank' al la fervoro de niaj samideanoj kaj al la laboremo de la O. K. Esperanto ĝuas tre favoran publikan opinion en Mallorca. Oni povas diri ke ĉiuj ĵurnaloj kun entuziasmo estis priskribintaj la altan signifon de nia afero kaj esprimintaj sian dankon, ke la esperantistoj plian fojon kunvenas en Mallorca por festi sian jaran Kongreson. Ni devas citi aparte la lokan gazeton «SÓLLER», kiu larĝe malfermis siajn kolonojn por propagandi la Kongreson.

La Sóller-anoj ĉiel klopodis agrabligi la restadon de la kongresanoj en Sóller. Pro tio ili okazigis diversajn festojn honore de la esperantistoj kaj konsentis gravan rabaton al la kongresanoj ĉe ĉiuj spektakloj.

UNUA KONGRESTAGO

Alveno de la Kongresanoj

Post belega kaj bonega vojaĝo elŝipiĝis en Palma de Mallorca ĉirkaŭ 50 esperantistoj, kiuj la antaŭan vesperon enŝipiĝis en Barcelona. Ĉe la haveno de Palma atendas kvinkedo da Palmaj esperantistoj. Kelkajn minutojn poste ili ĉiuj troviĝas en la vagonaro survoje al Sóller. La vagonaro veturas tra belegaj montoj kaj fine oni vidas ĉe la valo la belegan kongresurbon. Estas tre interesa la alveno al Sóller. La vagonaro veturas de la supro de monto farante longajn kurbojn. Sóller, ĉe la fundo de la valo, similas fabelan vizion. La orang-kaj olivarboj svingas siajn branĉojn kvazaŭ amikaj brakoj akceptus vin.

Ĉe la alveno de la kongresanoj muzikistaro ekludas La Esperon. Granda aplaŭdado salutas la alvenantojn. Ni rigardas tra la fenestro kaj vidas en la unua vico la prezidanton de la O. K. nian tre karan amikon Miquel Arbona, la membrojn de Esperantista Grupo Sollerica kaj grandan popolamason.

Manifestacie, antaŭ la tuta popolo, la kongresanoj iras al la Urbdomo.

Oficiala akcepto kaj malferma kunsido

Je la deka proksimume la Salono de Kunsidoj de la Urbdomo estis plena de esperantistoj kaj de scivolema publiko. Kvankam la salono estas tre granda ĝi ne sufiĉis kaj multaj esperantistoj kaj granda publiko devis resti en la ĉirkaŭaj ĉambroj.

La kunsidon prezidis la Urbestro, la Juĝisto, kelkaj konsilanoj, la reprezentanto de la Paroĥestro, la Prezidanto de la O. K. kaj la komitato de KEF.

La Urbestro, Sro. Miquel Casanovas, salutas la kongresanojn kaj ĝojas ke oni elektis Sóller kiel kongresurbon, kio estas granda honoro por li kaj por ĉiuj urbanoj. Li proponas sian propran personan helpon kaj tiun, kiun lia ofico signifas por ĉiel helpi nin dum la restado en Sóller. En la nomo de la kongresanoj respondas Sro. Delfi Dalmau dankante la urbestron kaj la tutan popolon pro la frata akcepto, kiun ĝuis ĉiuj alvenintoj. Li laŭdis la belecon de la tuta insulo kaj precipe tiun de Sóller. Li ankaŭ skizis la celon de Esperanto, kiu volas unuigi ĉiujn homojn kaj grave helpos al pli bona socia ordo.

Sro. Miquel Arbona, Prezidanto de la O. K. donis sian bonvenon al la esperantistoj kaj en la nomo de la organizantoj petas senkulpigon (troigita modesteco) pro la manko de sperto en la organizo de kongresoj. Li diras ke la hodiaŭa tago estas glora por la loka movado kaj li esperas ke ĝi donos bonajn fruktojn por nia afero.

Sro. S. Alberich, prezidanto de KEF, legas la jenan paroladon:

«Antaŭ du jaroj ni havis ankaŭ grandan plezuron kongresante en la bela insulo Mallorca. Se antaŭ du jaroj ni havis en Sro. Bofill la tutan animon de la Kongreso, ni havis ĝin nunjare en tiu de nia amiko Arbona, kiu kun siaj samurbanoj tiel multe kaj senripoze laboris por la Kongreso de KEF. Ĉiu Kongreso, ĝenerale, postulas la sinoferon de la plej fervora por ke ĉio iru bone sian vojon, sen baroj, kun la plej bona espero de feliĉa sukceso.

Ne nur la organizo de Kongreso kun la tiel diversaj timoj, esperoj kaj kapdoloroj, kiujn nur la organizanto ĝuste povas taksi, postulas tiun sinoferecon de fervorulo; ankaŭ ĉiu komuna laboro de la esperantistoj superŝutas per granda laboro la ĉiaman viktimon kaj ĉar la viktimoj aŭ viktimgotoj, permesu al mi la vorton, ne estas multaj en nia rondo, ni de tempo al tempo rimarkas ian malvigliĝon, kiu malaperas ĉe la alveno de nova standardisto.

En la vicoj de nia Federacio ni havas kelkajn kuraĝulojn kaj nur dank' al ilia konstanta helpo kaj kunlaborado ni havas hodiaŭ por la dek-kvara fojo la grandan plezuron kunveni en Kongreso. Tiel same ĉiu grupo de esperantistoj en nia lando havas siajn konstantajn subtenantojn, kies senĉesa batalado firme tenas la standardon.

Longa estas la vojo, kiun la esperantistoj iris dum sia kvardekjara batalado kaj longa estas la vojo ĝis la fina venko, sed se la longeco de la vojo jam irita fariĝis duoble pli peza pro la moko kaj priridoj de la skeptikuloj kaj antaŭjuĝantoj, la longeco de la ankoraŭ irota vojo fariĝas pli hela, sen la antaŭaj dornoj kaj vangofrapoj.

Esperanto, eble, venis tro frue en la mondon. Ĝi venis kiam la neceseco de internacia rilatado estis relative ne granda, aŭ almenaŭ, ne sufiĉe postulata de la progreso. Nur hodiaŭ, kiam Radio disvastigas siajn ondojn tra la tuta mondo kaj kun granda reliefo evidentigas la necescon de internacie komprenebla lingvo, nur hodiaŭ kiam la brava Linbergh superflugas la timigan Atlantikon kaj en 33 horoj iras de Nova Jorko al Parizo, nur hodiaŭ kiam la aŭtomobilo, vagonaro, telefonio kaj telegrafio komprenigas al ni ke la antaŭa neperceptebla amplekso de la tero fariĝas subite videbla kaj perceptebla kiel nia manplato, la homoj ekrigardas nian aferon kun intereso kaj ne plu vidas en ĝi utopion. Ili ne plu vidas en Esperanto utopion ĉar pli grandaj *utopioj* realiĝis: venki la aeron, paroli al homoj je centoj kaj miloj da kilometroj troviĝantaj, ktp.

Kaj ni staras, amikoj, nur ĉe la sojlo de tiuj grandaj homaj progresoj. Post kelke da jaroj, la hodiaŭ nur iom sentata neceseco de internacia helpolingvo, fariĝos postulo tuj solvota kaj tiam alvenos por Esperanto la tiel atendata horo.

Iu povus dubi ke ne Esperanton oni alprenos kiel lingvon internacian, ĉe la konstato ke aliaj projektoj batalas por la sama celo, ke el niaj propraj rondoj iu elŝteliĝas en la kontraŭan kampon. Se Esperanto sukcesis dum sia kvardekjara vojirado tiom multajn homojn altiri al si, se dum la perio-

do de nesentata neceseco de lingvo internacia, kiel ni diris jam, Esperanto kreis literaturon, kiun povas envii kelkaj popoloj, se ĝi tiel profunde enradikiĝis en nia koro, ni povas esti plenaj de optimismo pri la estonteco de nia afero, ni povas frankvile ridi pri la konkurenco de aliaj projektoj. Ni atentu, tamen, ke Esperanto ne estas projekto sed fakto. Ni diru kun plena sincereco, ke eĉ se nia tuta laboro por Esperanto favorus iun alian ekzistantan aŭ ekzistantan neŭtralan lingvon, ni ne bedaŭrus, ke ni deĉidis al la problemo multajn horojn, multajn pesetojn, eĉ kelkajn vivojn. Ni batalas por la ideo mem de lingvo internacia, por ke la homoj sen humiliĝo povu esprimi siajn ideojn, por ke la homaro pli bone vivu.

Eble iu el vi diras al si: ŝajnas ke la parolanto sin turnas ne al esperantistoj sed al publiko, kiun oni volas varbi al nia afero. Vere ŝajnas, sed ĉar mi estas plene konvinkita ke pli bone por Esperanto estas konservi la varbitojn kaj sukcesi ilin konvinki, ke ĉiu devas fari por ĝi sian malgrandan laboron, ol varbi novajn batalantojn, kiuj ne havas ekzerciĝon nek sperton en la batalado por nia ideo, mi klopodis doni al vi kelkajn ideojn, klarajn, kaj mi volus esperi, pezajn, por doni al vi plian energion por la plua antaŭenirado.

• Ni estas lacaj, multaj kunbatalantoj falis, aliaj sentas sin malvarme en niaj vicoj. Antaŭ la proksimiĝanta venko ni ne disiru, ni ne disfalu. Nun estas tempo de laŭplana laborado, de firma starado. Ni konstruis tre altan templon, pardonu al mi la alegorion, kaj ni devas firme ĝin subteni. Se iu el ni mallevas la manojn, la templo fariĝas pli peza sur ni. Ni ĉiuj subtenu energie, ni altiru helpantojn al la laboro, freŝajn brakojn ni serĉu por helpi la jam kadukajn, sed dum ni povos, ni staru, la venko estas nia».

S. ALBERICH JOFRÉ

Post la parolado de la prezidanto la jenaj delegitoj salutis la Kongreson: Sro. Pere Escayola, el Esperanta Burgono (Rubi); Sro. Marian Solà el Lumon (Terrassa); Sro. Salvador Busquets el Aplec (Sabadell); Sro. Narcís Bofill el Esperantista Klubo Palma (Palma), el Bela Espero (Binisalem), el Verda Stelo (Consell) kaj en la nomo de la esperantistoj el Capdepera; Sro. Joan Oliveras el Internacia Frateco (Sta Coloma de Gramanet); Sro. Josep Alberich el Barcelona Esperanto-Societo (Barcelona); Sro. S. Alberich el Paco kaj Amo (Barcelona), Sro. Jaume Grau Casas el Barcelona Stelo (Barcelona) kaj el Bela Espero (Manresa); Sro. Coll el Nova Sento (Barcelona).

Ĉiujn paroladintojn kaj salutintojn oni varme aplaŭdis. La aŭtoritatoj kaj neesperantista publiko, kiu atente aŭskultis la esperantajn paroladojn, fervore laŭdis la belsonecon de Esperanto kaj esprimis sian miron, ke la esperantistoj tiel flue ĝin parolas.

La sekretario, Sro. Jaume Grau Casas, legas leterojn kaj telegramojn de la jenaj samideanoj, kiuj esprimas sian aliĝon al la Kongreso, bedaŭ-

rante ke ili ne povas ĉeesti: Sro. Pere Costa el Sta. Coloma de Farnés, Sro. Pere Domènech el Vilassar de Mar, Sro. Bernat Coll el Palma de Mallorca, Sro. Josep Canaleta el Sta. Coloma de Farnés, Sro. J. Comadran el Sabadell, Sro. J. Oliver, prezidanto de Aplec (Sabadell), Sro. Teo Jung el Horrem, Sro. Josep Casanovas el Girona kaj Sro. Francesc Barceló el Palma de Mallorca.

Kiel ĵurnalistoj ĉeestis Sroj. Marian Ramis d'Ayreflor, de la ĵurnalo «Correo de Mallorca»; Pere Peyró, de la ĵurnalo «La Almudaina»; Francesc Colom, de la revuo «Sóller».

La prezidanto fermas la kunsidon kaj invitas la ĉeestantojn partopreni la tujan malfermon de Ekspozicio kaj ankaŭ li rekomendas, ke oni akurate ĉestu la diversajn kunvenojn.

Propaganda Ekspozicio

En la sidejo de «Defensora Sollerense» la Sóller-aj esperantistoj havas sian grupon. Belan ekspozicion de esperantaj presajoj ili organizis en tiu sidejo. La Urbestro malfermis la ekspozicion kaj la prezidanto de la grupo, Sro. Miquel Arbona, faris paroladeton klarigante la signifon de la ekspozicio kaj la gravecon de la esperanta gazetaro. Dum kelkaj tagoj la ekspozicio estis vizitata de multnombra publiko.

Esperanta Meso

Tagmeze okazis la esperanta meso en la paroĥa preĝejo, kie kuniĝis la katolikaj kongresanoj por aŭdi la predikon de pastro Bartomeu Font, kiu diligente plenumis sian taskon. Ĉe la publiko oni vidis multajn neesperantistojn, kiuj atente aŭskultis la predikon, kies sencon ili ja ne povis kompreni.

Kongreslibro kaj insigno

En la sidejo de Esperantista Grupo Sollerice oni donacis al ĉiu kongresano ekzempleron de la Kongreslibro kaj insignon. Ni devas danki la O. K. ke ĝi havigis al ni tiel belan libron kun tiom multaj gravuraĵoj tre zorge presitaj kaj kies enhavo konigas al ni skize la historion de Sóller kaj multajn detalojn pri ĝiaj turismaj kvalitoj.

La kongresinsigno estis metala medalo kun reliefa ŝildo de la urbo. Ĝi bele ornamis la bruston de ĉiu kongresano, kiu fiere montris ĝin dum la kongresaj tagoj.

Ni vere dankas al la Sóller-aj amikoj, ke ili tiel malavare regalis nin ĉiamaniere kaj havigis al nia Federacio plian sukcesan Kongreson.

Vizito al «Foment de Cultura de la Dona» kaj «Coves dels estudiants»

Posttagmeze la kongresanoj komune vizitis la bibliotekon de «Foment de Cultura de la Dona». Mankas al ni taŭgaj vortoj por dece laŭdi la bele-

con de tiel ĉarma biblioteko. Inter la centoj da volumoj ni vidis ekzempleton de «Kataluna Antologio». La laboro de la subtenantoj de la Biblioteko estas duoble laŭdinda pro tio ke ili havas nenian oficialan helpon.

Post la vizito, promenade tra belegaj lokoj, sub la branĉoj de la orang-arboj kaj admirante panoramojn de nesuperebla ĉarmo, la kongresanoj vizitis la «Coves dels Estudiants», naturaj kavernoj, kiujn nur en Mallorca oni povas trovi. La miljara laborado de la akvo donis al ni subterajn paradizojn, antaŭ kiuj oni restas muta pro la grandiozeco de la naturo.

Post la vizitoj ĉiu kongresano vagadis tra la ĉirkaŭaĵoj de Sóller laŭdante ĉiumomente la senkomparan belecon de la lando.

DUA KONGRESTAGO

Labora kunsido

Ĝi okazis en la sidejo de Esperantista Grupo Sollerica, sub la prezido de Sro. S. Alberich Jofrè, akompanata de la komitatanoj Sroj. Narcís Bofill, Jaume Pruna, Josep Alberich kaj Jaume Grau Casas.

La Sekretario, Sro. Grau Casas, raportis pri la agado de la Komitato, plendante pro tio ke ĉiam la samaj personoj devas fari la laboron, kaj alvokante novajn samideanojn al la gvidado de nia Federacio. Li menciis la kursojn organizitajn de la Komitato, la paroladojn kiujn membroj de KEF. faris en propagandaj kunvenoj kaj la intertraktojn havitajn kun la Internacia Centra Komitato pri la eldono de nova «Kataluna Ŝlosilo». Li montris per kelkaj argumentoj la necesecon, ke ni baldaŭ disponu je novaj propagandiloj kaj instruiloj pri Esperanto en kataluna lingvo, kaj speciale rekomendis labori en tiu direkto al tiuj membroj de la Federacio, kiuj en la estonteco gvidos la katalunan movadon.

Sro. Jaume Pruna legis la bilancon, kaj ĝi estis aprobata. En la 15-a de majo estas en kaso ptoj. 359.85.

Laŭ propono de la Prezidanto, la Kongreso decidis aliĝi al la voĉdono farita de la Brita Esperanta Asocio, per kiu oni esprimas la deziron ke «Universala Esperanto-Asocio», la oficiala institucio tiel grava por nia movado, plene akordiĝu en sia jarlibro, gazeto kaj ceteraj eldonaĵoj, al la Fundamento de Esperanto kaj al la konsiloj de la lingvaj institucioj. Samtempe la Kongreso decidis rekomendi al ĉiuj federacianoj la aliĝon al U. E. A., ĉar ĝi plenumas grandan taskon en la praktika kampo, tute subtenindan de la samideanaro.

Sro. Grau Casas anoncas, ke en la venonta kunveno de la Eldona Komitato de «Kataluna Antologio» li proponos al la akciuloj, ke la profito rezultanta el la vendado de tiu verko estu donata al nia Federacio, por eldoni la Katalunan Ŝlosilon. Ankaŭ oni proponos, ke la akciuloj oferu por tiu celo parton de la kapitalo, kiun oni devas redoni al ili. Plie, li sciigas ke la unua luksa eldono de la «Antologio» estas preskaŭ elĉerpita, kaj ke la verko ĵus estas rekompercita de la Lingva Akademio.

Sro. Alberich Jofrè sciigas ke Sro. Josep Maria Junoy, la eminenta direktoro de «La Nova Revista», grava kataluna gazeto pri literaturo kaj arto, aperanta ĉiumonate en amplekso de pli ol 100 paĝoj, publikigis artikolon tre favoran al Esperanto sur la kataluna ĵurnalo «La Veu de Catalunya» kaj krome intencas publikigi ĉiumonate paĝon pri Esperanto sur «La Nova Revista». La Kongreso decidis sendi dankan telegramon al la konata verkisto kaj kritikisto kataluna Sro. Junoy.

La Prezidanto raportas pri la peto, kiun pere de Sro. Chaler ricevis la Federacio por organizi en la proksima jaro nian Kongreson en Navàs. En Navàs estas tre malmultaj esperantistoj, sed la organizon de la Kongreso prenis sur sin kun la esperantistoj ĉiuj lokaj societoj, sub la helpo de la urbestro.

Sro. Dalmau varme subtenas la ideon organizi Kongreson en Navàs ne pro la frukto kiun ni povos rikolti por Esperanto en la kongresurbo mem sed precipe pro tio ke en la regionoj Bergadà kaj Bages nia afero povos enradikiĝi kaj trovi plian antaŭenpuŝon.

Sro. Bofill subtenas ankaŭ la ideon kaj esprimas sian opinion ke KEF. nepre devas okazigi ĉiujare sian Kongreson kaj Florajn Ludojn, se ni volas eviti al ĝi la morton.

Oni decidis akcepti Navàs por la estonta Kongreso kaj ke oni sendu telegramon al la urbestro de tiu urbo sciigante lin pri la decido de la Kongreso.

Je la 10.30 oni fermas la kunsidon.

XIII-aj Internaciaj Floraj Ludoj

La plej bela festo per kiu oni povas regali nin dum niaj Kongresoj, sendube estas la ĉiam novaj Floraj Ludoj, en kiuj kuniĝas la beleco de Poezio kun la beleco de niaj fraŭlinoj, kun la amsopira printempo kaj revojo de nia koro.

Je la deka la komforta teatro de «Defensora Sollerense» estis jam plena de esperantistoj kaj publiko avida admiri la esperantan feston. Pro la neatendita longeco de la labora kunsido nur je la 10.30 eniras la lokaj aŭtoritatuloj kaj la membroj de la Juĝantaro de la XIII-aj.

Ĉe la scenejo, tre bele ornamita per floroj, tapiŝoj kaj luksa trono por la Reĝino, sidiĝis: dekstre, Lia Urbestra Moŝto, la reprezentanto de la Paroĥestro, la Prezidanto de KEF, la Prezidanto de la O.K. kaj Sro. Josep Alberich; maldekstre, la Prezidanto de la XIII Floraj Ludoj, Sro. Jaume Grau Casas, la Sekretario, Sro. Delfi Dalmau kaj la membroj de la Juĝantaro Sroj. Narcís Bofill, Marian Solà, kaj Sro. Josep Ventura.

Lia Urbestra Moŝto, Sro. Miquel Casasnovas diras en Esperanto «oni malfermas la Feston» kaj Sro. Dalmau starigas kaj komencas la legadon de la Raporto:

«Sinjorinoj! Sinjoroj!

La antaŭaj Sekretarioj de la Floraj Ludoj estas lertaj verkantoj kaj eĉ talentaj poetoj. Ili ne nur klare montris la signifon de ĉi-tiu Festo: ili elokvente priskribis ĝian devenon kaj ĝian belecon.

Mi simple konstatos kelkajn detalojn por utilo, por evoluigo laŭ ĝia konstanta pligravigo, de nia Instituto.

Sed nun estas solena momento pro kaj por la triumfintoj de la XIII-aj Floraj Ludoj. Iliaj nomoj, iliaj meritoj postulas mian tutan atenton. Ni ĉiuj kuniĝis por ilia honorigo kaj solenigo.

Nia poeto-reĝo en la nuna Festo estas nova nomo, nova granda poeto de Esperantujo: Sro. Ĉuvi Lovostan el Budapest, Hungarujo.—Esperantujo benos nian Institucion kiu malkovras la kreantojn de la lingvo.—Kompaktindaj matematikistoj, gramatikistoj kaj lingvistoj kiuj pretendas krei lingvon. Ili ja povas ĝin pridiskuti kaj analizi. Sed la italan lingvon kreis Dante, poeto, Esperanton kreis Zamenhof, poeto. Ĉiujn lingvojn kreis la *krea* povo de homo aŭ de popolo. Kaj kiam lingvo ne plu havas homojn aŭ popolon *kreantajn*, ne plu vivas, ĉar ne plu evoluas, ne plu fluas. La Katalunan lingvon rekreis Verdaguer, kiel la provençalan rekreis Mistral, *poetoj!*

Zamenhof estas aŭtoro de vivanta lingvo, ĉar li estis kapabla *senti* la sublingvan komunecon kaj la komunan sublingvon de la Homaro. Zamenhof povis tion senti ĉar li estis Poeto. Niaj poetoj kaj popolo, Esperantujo, estas la vera vivofonto de Esperanto. Komuna sento, forta, profunda komuna sento savos komunan lingvon. Jen la biologia vojo, kies reĝoj naturaj, veraj dioj, estas la poetoj. Pro amo kaj por amo estas homa vivo. Amokaŭzo kaj amocelo de poetoj, nediskutebla simbolo de Amo kaj beleco, de poezio, estas Virino: Minerva, Venuso, Afrodito. Tial apud la poeto-reĝo estas en nia Festo la beleco-reĝino. Belege reprezentos prezide al ni tiun sanktan simbolon la kortuŝe bela Solleranino Fino, Margarida Colom.

Ni riverence akceptu Ŝian Reĝinan Moŝton. Ni danku Ŝin por la bonvolo honori nian Feston per Ŝia brila prezido. Bonvenu, bonvolu, nia Reĝino.»

(En tiu ĉi momento la aŭtoritatoj iras al la enirejo de la salono akcepti la Reĝinon, Fino, Margarida Colom, kies trenaĵon subtenas du belegaj paĝioj, knabinetoj Maria Colom kaj Lola Estartús, kaj Korteganinojn, Finoj, Caterina Marquès, Maria Ledesma Oliver, Paula Colom, Francesca Pizà, Rosa Ma. Ledesma, Magdalena Colom, kaj kun ili laŭpare revenas al la estrado, dum orkestro ludas konvenan muzikaĵon).

—«Majesta Reĝino, ne kiel tion esprimas ĝenerale tiuj vortoj, sed, eksterordinare, senpeke, senmakule, ĉar, Majesta Vi, Reĝino Vi, pro virina beleco, pro poezia soleneco.

— Miriga Kortego de Amo, ĉarma ombro kaj dolĉa akompano de bela Reĝino.

— Bonvolaj aŭtoritatuloj de Sòller, — kaj de nia Movado
— Vin ĉiujn mi humile, laborule salutas.»

ORDINARAJ TEMOJ

I. VERSAĴO KANTANTA AMON

El la grupo I, — mallongaj originalaj versaĵoj — kiu estas plejnombre konkursita — ĝi atingis 40 verkojn — la membroj de la Juĝantaro estas petitaj elekti la plej aman poemon, la plej beletristikan, por la ĉefa premio de la F. L., por la Natura Floro, la karakteriza premio de nia Festo kaj de nia Instituto. Plej multe ili voĉdonis por la milda poemo «Renkontiĝo» kies aŭtoro, Ĉuvi Lovostan, el Hungarujo, estas la plej honorita poeto de nia nuna Festo. Bedaŭrinde personaj cirkonstancoj malfaciligas lian ĉeeston. Kaj ĉar li ne povas persone alparoli la Reĝinon, li sendis la jenan saluton al Ŝi:

Reĝino:

Humile via servanto sidas ĉe la skabelo de Viaj piedoj. Forsonis la muĝo de l' kordo la lasta, aŭdiĝas nur profundaj ĝemoj de koroj tuŝitaj.

Kiom mi sopiris, Reĝino, ĉi-tiun momenton! Kiom mi admiris, kiom envie mi deziris kunesti Vian popolon en Lando Kataluna: en regno de amo kaj floroj. Kiom mi admiris la kavalirojn de l' kantoj, kiuj rajtis prezenti al Vi siajn koro-trezorojn en nobla turniro!

Doloris kaj ploris ankaŭ mia koro, Reĝino, kaj Via nobla popolo atentis miajn suferojn kaj honoris ilin plej-dolora inter tiuj de la vetkantantoj.

Larmoj de poetaj turmentoj ŝanĝiĝas je tiuj de ĝojo ploranta, kiam fraŭta kompreno ilin rebriligas per larmoperloj de Viaj okuloj.

Via popolo, Reĝino, honoris mian sopiron doloran, permesis al mi veni spirite al Via lando, preni Viajn florojn naturajn kaj elekti la reĝinon, kiu inde reprezentu la popolon de floroj, de belo, de koroj senthavaj.

Lando Kataluna! En Vi ĉio, en Vi ĉiu estas bela kiel sonĝo, ĉarma kiel revo, rava kiel sopiro, nedistingebla, neelektebla multo de ravanta pompo, konkuranta kun suda sunbrilo blindiganta.

La kavaliro blinda sin mallevas al Viaj piedoj Reĝino, spirito lia nun ĉe Vi ripozas.

Neniam Vi min eble renkontos, Reĝino, Neniam, Reĝino, mi Vin vidos, kiel memoron de unua-lasta renkontiĝo, permesu, Reĝino, prezenti al Vi la florojn, kiujn ornamas larmoperloj de poeta sopiro, sangogutoj de koro ŝirita — kaj permesu rakonti la nunan majestatan momenton, kiam mi revenas en mian landon al miaj geamatoj!

Pentekosto, 1927.

ĈUVI LOVOSTAN

Renkontigo

Mi vokas ŝin. Ŝi estas malproksime.
 Malamoj, limoj, mejloj nin disigas.
 Tra baroj trudaj korojn tamen ligas
 La sent' intime.

Mi aŭdas ŝin. Ridet', arĝenta sono
 De ŝia lip' orelojn nun atingas.
 Jen ŝi! Ventet' rubandojn kvazaŭ svingas
 Ĉe ŝia zono.

Mi kaptas ŝin! La manojn ambaŭmane...
 »Ne kuru for! Ja ridas via ĝemo!
 Rifuĝi kun alloga rifuzemo
 Vi volas vane! »

Mi kisas ŝin! ... Nur reva bild' ĝi estas...
 Fantom', nebul' disiga, malapero... ,
 Nur la parfumo dolĉa en aero
 Memore restas.

Mi ploras. Ŝin mi do neniam havos?
 Neniam ŝin mi tenos sur genuoj?
 Nin dankoplenaj, ĝojaj larmofluoj
 Neniam ravos?

Mi amas ŝin! Ĉu amos min la sorto?
 Ĉu nin renkonti iam ĝi permesos?
 Ĉu dum la viv' disesto nia ĉesos
 Aŭ nur ĉe morto?

Mi havos ŝin! Trans nigra morta maro
 Anim' animon trovos per la sento!
 ... Kadavrojn dume portos en silento
 La nigra ĉaro.

ĜUVI LOVOSTAN

(Lin reprezentis kaj emociige legis lian poemon en la Festo Sro. Josep Ventura, el Terrassa).

Plej proksime al tiu estas elektitaj la poemo N.º 2, de nia belga poeto Jan van Schoor, kaj N.º 13, de la germana Hans Windisch-Sartowsky.

Kiel eksterordinaraj premioj al la grupo de la *mallongaj originalaj* versaĵoj estas aljuĝitaj:

- 50 pta de Sro. Narciso Bofill
- 50 » de Sro. Prezidanto de K. E. F.
- 50 » de la Direkt, de K. E.
- 50 » de Esp. Klubo Palma

al la verkoj

N.º 100, de Varma Järvenpää el Finnlando. N.º 42, de Srino. Catharina J. Roskes-Dirksen el Nederlando. N.º 41, de Sro. S. Grenkamp-Kornfeld el Paris. N.º 13, de Hans Windisch-Sartowsky el Germanujo.

MENCIINDAJ KONKURSAĴOJ:

N.º 44, de S-ino. Catharina J. Roskes-Dirksen el Nederlando. N.º 104, de Varma Järvenpää el Finnlando. N.º 66, de S-ino. Marthe Petit el Franclando. N.º 43, de S-ino. Catharina J. Roskes-Dirksen el Nederlando. N.º 85 de S-ro. Teo Jung el Germanlando. N.º 2, de S-ro. Jan van Schoor el Belglando. N.º 11, de S-ro. Hans Windisch-Sartowsky el Germanlando. N.º 5, de S-ro. Jan van Schoor el Belglando. N.º 101 de Varma Järvenpää el Finnlando. N.º 98, de Varma Järvenpää el Finnlando.

II. AMA PROZAĴO

El la grupo 2 konsistanta je 26 Mallongaj Originalaj Prozaĵoj, la Juĝantaro devis elekti la plej belan por la II-a Ordinara Premio. Preskaŭ ĉies voĉdonojn meritis la verko N.º 48, de S-ino. Lucette Faes, el Belglando. Por la sama premio voĉdonita estis ankaŭ la verko N.º 147, de Anna Groschoff el Germanlando. Tial ni mencias ĉi-tiun apud la antaŭa.

Por la grupo de la Mallongaj Originalaj Prozaĵoj ni ankaŭ aljuĝis la premiojn de:

- Barcelona Esp. Societo, 50 ptoj.
- Du Sennomuloj 50 »
- Grupo Lumon 50 »

kiujn atingis la verkoj N.º 152, de S-ro. E. Aisberg el Franclando. N.º 23, de S-ro. Karl Minor el Germanlando. N.º 147, de Anna Groschoff el Germanlando.

EL TIU ĈI GRUPO ESTAS MENCIINDAJ

N.º 141, de S-ro. Francisco Azorín Poch el Hispanujo. N.º 6, de S-ro. I. Ŝirjaev el Ruslando. N.º 119 de Jakobo Schmid el Svislando. N.º 40, de Sro. S. Grenkamp-Kornfeld el Franclando. N.º 134, de Kristiano Mallerta el Germanlando. N.º 124, de Jakobo Schmid el Svislando. N.º 133, de Kristiano Mallerta el Germanlando. N.º 125, de Jakobo Schmid el Svislando. N.º 25, de Karl Minor el Germanlando. N.º 37, de J. Kramer el Nederlando.

N.º 50, de Helena Hempel el Pollando. N.º 39, de Grenkamp-Kornfeld, el Paris. N.º 123, de aŭtoro petata konigi sin al ni. N.º 110, de Günter Erber el Aŭstrujo. N.º 67, de S-ino. Marthe Petit el Franclando.

ORDINARAJ TRADUKAJ TEMOJ

I. *Esperantigo de la kataluna versaĵo de Joan Alcover «Record de Sòller».*

Neniu konkursaĵo plene meritas la premion, sed menciinda estas la verko N.º 83, de S-ro. Jaume Herp Sanmarti, unika alveninta por ĉi-tiu grupo, ne pro tiu bedaŭrinda fakto, sed tial ke la aŭtoro vere montras inspiron. Mankas nur al li esperantista perfektigo kaj teknika verskono. Kaj tio estas ja facile atingebla kiam oni posedas inspireblan spiriton por literaturo kiel pruvis per tiu menciinda traduko Jaume Herp.

II. *Esperantigo de la kataluna prozaĵo «Ramon de Montjuich» de Josep Pla.*

Ankaŭ por tiu grupo alvenis nur unu konkursaĵo. Malbedaŭrinde ĝi estas tiel bona ke ĝi plene meritas la premion. Ĝia N.º estas 157 kaj ĝia aŭtoro S. Alberich Jofré.

EKSTERORDINARAJ TEMOJ

LONGAJ ORIGINALAJ VERSAĴOJ

Premio: 100 ptoj. de Moŝta Urbeŝtaro de Sòller.

El 6 konkursaĵoj estas premiita:

N.º 108, de S-ro. Ed. Jung el Franclando.

Menciindaj:

N.º 22, de S-ro. Francesco Pizzi el Italujo. N.º 1, de S-ro. Jan van Schoor el Belglando. N.º 26, de S-ro. Francesco Pizzi el Italujo.

LONGAJ ORIGINALAJ PROZAĴOJ

Premio: 100 ptoj. — Komitato de K. E. F.

7 verkoj konsistigis ĉi-tiun grupon. La voĉdonaro favoris tiun al kiu apartenas la N.º 7, de S-ro. I. Ŝirjaev el Sovet-Unio.

Menciindaj:

N.º 18, de S-ro. I. Ŝirjaev el Rusujo. N.º 52, de S-ro. Cav. Dott. Arturo Ghez el Italujo. N.º 140, de S-ro. Joseph Berger el Hispanujo. N.º 126, de S-ro. Jakobo Schmid el Svisujo. N.º 87, de F-ino. Ida Bücken el Germanlando. N.º 127, de S-ro. Jakobo Schmid el Svisujo.

LONGAJ VERSAJ TRADUKOJ

Premio: 100 ptoj. — Esp. Grupo Solleric.

6 verkojn entenas ĉi-tiu apartaĵo. Ĉefa merito estas aljuĝita al N.º 21, de F-ino. Louise Briggs el Anglujo.

Menciindaj:

N.º 86, de S-ro. Felix Dyba el Germanujo, N.º 17, de Fino. Louise Briggs el Anglujo. N.º 117, de S-ro. H. Steding el Germanlando. N.º 75 de S-ro. Edv. Wiesenfeld el Polujo. N.º 138, de S-ro. Edv. Wiesenfeld el Polujo.

MALLONGAJ VERSAJ TRADUKOJ

Premio de kelkaj privataj Terrassanoj: 50 ptoj.

El 9 verkoj tiaspecaj atingis la premion:

N.º 61, de P. Lapiene el Litovujo.

Mencion:

N.º 156, de Kristiano Mallerta el Germanujo. N.º 153, de Kristiano Mallerta el Germanujo. N.º 88, de S-ro. Heinrich Garke el Germanujo. N.º 80, de S-ro. Joseph Berger el Hispanujo.

LONGAJ PROZAJ TRADUKOJ

Premio de Dro. Torres Carreras: 100 ptoj.

Premio de Banc Peninsular: 100 ptoj.

Grava verkaro konsistigas ĉi-tiun grupon:

Premiitaj: N.º 14, de S-ro. Jan van Schoor el Belglando. N.º 35, de S-ro. H. J. Bulthuis el Nederlando.

Menciindaj:

N.º 78, de S-ro. Joseph Berger el Hispanujo. N.º 10, de Eduard Capdevila el Barcelona. N.º 27 de Louise Briggs el Anglujo. N.º 34, de Joseph Berger el Hispanujo. N.º 149, de José Suárez el Hispanujo. N.º 51 de Helena Hempel el Pollando. N.º 114, de Fran Janjić el Jugoslavujo. N.º 151 de S-ro. J. Figueras el Terrassa.

MALLONGAJ PROZAJ TRADUKOJ

Premio de S-ro. J. Barceló, ptoj. 50

Premio de «Bela Espero»: > 50

Premio de «Verda Stelo»: > 50

Premio de «Heroldo de Esperanto»: 5-jara abono.

Jen la rezultato de la voĉdonaro por tiu multnombra verkaro (29)

Premiitaj: N.º 81, de Joseph Berger el Hispanujo. N.º 53, de Josep Ventura el Terrassa. N.º 120, de aŭtoro petata konigi sin al ni. N.º 112, de S-ro. Siegmund Prager el Belgujo.

(La premio de «Heroldo de Esperanto» por tiu lasta)

Menciindaj:

N.º 47, de S-ino. Lucette Faes el Belgujo. N.º 46, de S-ino. Lucette Faes el Belgujo. N.º 79, de S-ro. Joseph Berger el Hispanujo. N.º 82, de S-ro. Joseph Berger el Hispanujo. N.º 137, de S-ro. Edvardo Wiesenfeld el Pollando. N.º 77, de Fino, Natalia Ŝirjaev el Ruslando. N.º 71, de S-ro. Karl Czech el Ĉekoslavujo.

LONGAJ DIDAKTIKAJ VERKOJ

Premio de Cr dit Balear. 100 ptoj.
6 verkoj konkursis por tiu premio.

Jen la rezultato:

Premiita: N.  16, de Jozefo Major el Francujo.

Menciindaj:

N.  63, de Jozefo Major el Francujo. N.  76, Dr. Karl Friedl el Francujo. N.  113, de Dr. Adolf Halbedl el A strujo. N.  36, de J. Kramer el Nederlando. N.  118, de a toro petata konigi sin al ni.

MALLONGAJ DIDAKTIKAJ VERKOJ

Premio de « erona Espero»: ptoj. 50.

Jen la rezultato por la 6 verkoj alvenintaj por tiu- i konkurso:

Premiita: N.  29, de Dr. Leopold Dreher el Pollando.

Menciindaj: M. 94, de H. L. J. Vermuyten el Belgujo. N.  24, de Karl Minor el Germanujo. N.  12, Karl Giessmann el Germanujo. N.  69, de Sydney J. Smith el Anglujo. N.  64, de E. Aisberg el Francujo.

Natura evoluo de Esperanto

Premio de «Kataluna Esperantisto». Dumviva abono.

Nur unu konkursa o alveninta. Sed  i meritas esti

Premiita: N.  115, de Dr. Karl Sch ppel el Germanujo.

Kion kaj kiel mi a das per Radio

Premio de «Internacia Radio Revuo». Dumviva abono.

Tri verka oj konkuris por  i. Preska  unuanime la Jugantaro elektis por esti

Premiita: N.  109, de Günter Erber el A strujo.

Menciita: N.  116, de Hildegard Nickel el Germanujo.

Dia Amo

Premio de «Espero Katolika». Dumviva abono.

Nur du verka oj konkursis por  i. Unuanime elektita por esti

Premiita: N.  129, de Moss n Joan Font Giralt el Banyoles.

Kiel ni sukcesigos niajn kursojn

Premio de «Paco kaj Amo». Ptoj. 50

El kvar studa oj por tiu grupo estas du tre bonaj. La vo donaro elstarigis por esti

Premiita: N.  45, de Teodoro Kilian el  ekoslovakujo. Menciita: N.  49, de D. Leopold Dreher el Pollando.

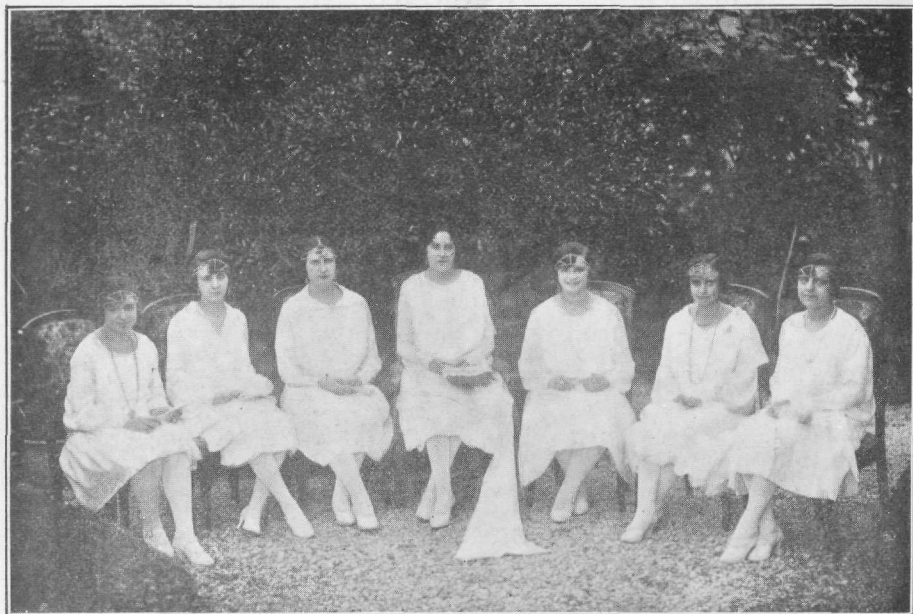
Suplemento al «Kataluna Esperantisto»

XIV^a Kongreso de
Kataluna Esperantista Federacio

Sóller 5 - 6 - 7 junio 1927

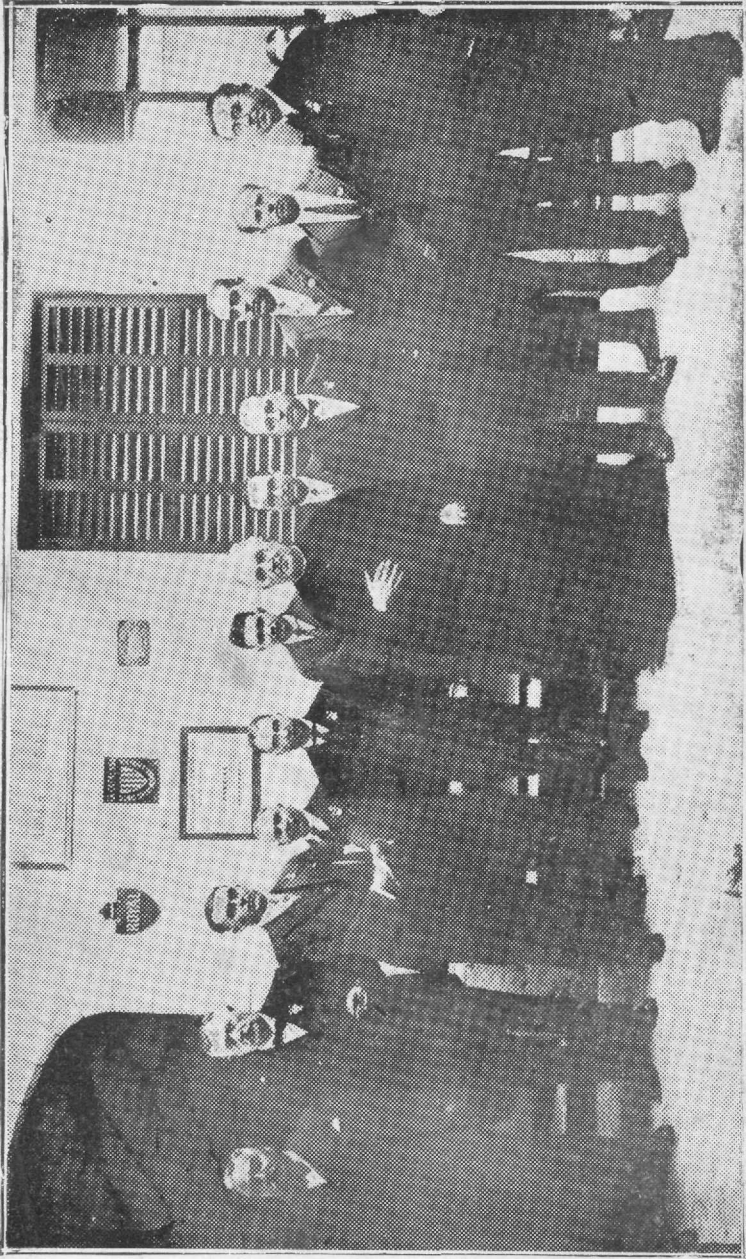
La Reĝino de la XIII Floraj Ludoj
FRAÚLINO MARGARIDA COLOM

La Reĝino, kun sia Ama kortego: Fraŭlinoj Rosa Maria Ledesma, Caterina Marquès, Paula Colóm, Adelaida Ledesma, Magdalena Colom kaj Francesca Pizà.

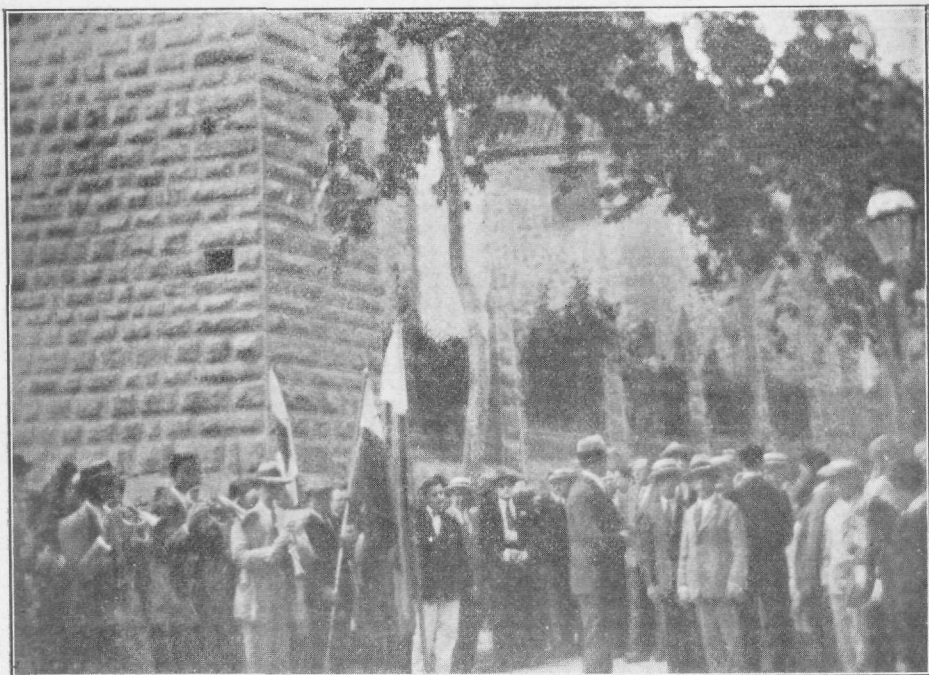

Grupo de Kongresanoj.

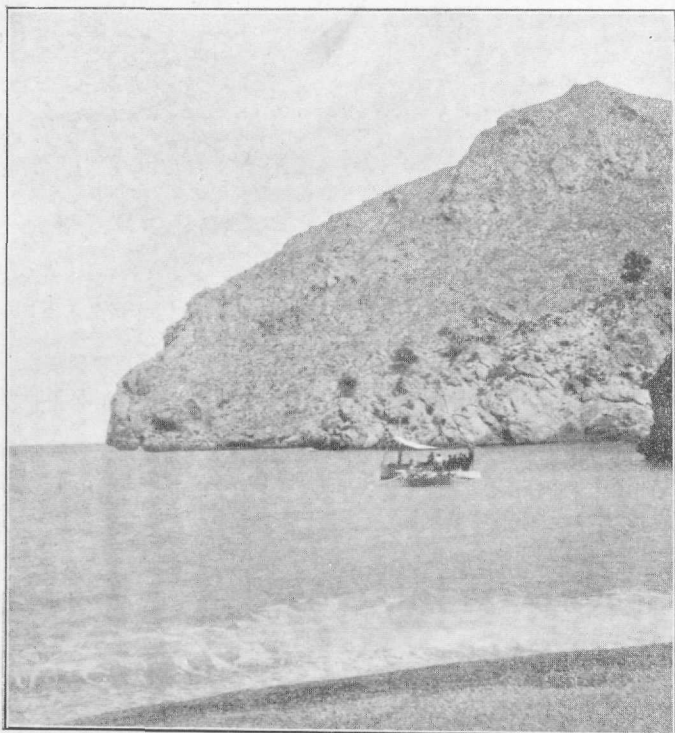

Grupo de Aŭtoritatuloj kaj pioniroj.

La kongresanoj antaŭ la Urbodomo.

Ekskurso al «Torrent de Pareis».

Studo pri lingvo kaj literaturo de iu malgranda popolo

Premio de Sro. Jaume Grau Casas: 50 ptoj.

Tiu difinita temo interesis kaj atingis 4 bonajn konkursaĵojn.

Premiita: N.º 62, de Amalia Núñez el Navarra.

Menciindaj: N.º 54, de P. Lapiene el Litovujo. N.º 73, de Liem Tjong Hie el Java. N.º 106, de Ed. Jung el Francujo.

Premio de Banc de Söller: Ptoj. 100.

Specialajn lokojn okupas du verkaĵoj: N.º 2, menciita ducele: por la Natura Floro kaj por alia premio. Kaj N.º 64, kiun ni envicigis kun la mallongaj didaktikaĵoj, ĉar ne estis speciala grupo por ĝia speco: humoraĵo, cele bagatelaĵo; kaj kompreneble ĝi apartigis en tiu grupo kvankam ĝi estas vere premiinda pro ĝia literatura boneco. Tial ni dispartigis la premion de Banc de Söller por ilin dece premii per 50 ptoj. al ĉiu. Iliaj aŭtoroj respektive estas Jan van Schoor el Belgujo, kaj E. Aisberg el Francujo.»

(Sro. Josep Ventura el Terrassa reprezentis la ĉefan laŭreaton Ĉuvi Lovostan, kaj emociige legis lian poezion «Renkontiĝo». Aliajn premiitojn reprezentis kaj legis verkaĵojn, gesamideanoj Josep Alberich, Fino M. Molins, Marian Solà, Fino. Montserrat Grau, Abdon Bordoy, Antoni Barceló, Francesc Fuster, Miquel Arbona, Guillem Cortada, Andreu Fiol, Narcís Bofill, Joan Barceló, Marian Jaquotot, Nicasi Terrassa, Salvador Galvany, Aureli Nadal, Jeroni Massanet, Josep Miró, Gabriel Fuster, Antoni Nadal, Pere Rodríguez, Fino. Maria Fiol kaj pastro Pastor).

CELO KAJ OFERO

«Ni devas danke memori, ke ne nur la Institucio de la F. L. forte interesas nun la esperantistajn aŭtorojn, sed ankaŭ el centroj de nia movado intereso estas pruvita per ofero de premioj. Tio, estas kuraĝiga por ni; ĉar de antaŭ jaroj la katalunlingva popolo, malgranda, malriĉa, ofertas milojn da pesetoj por internacia literatura konkursaro, kaj ni penos ankoraŭ daŭrige oferi ĉiujare. Sed justa estas internacia partopreno por la F. L., ne nur cele de premioj sed ankaŭ ofere.

Ni deziras honorige nomi ree hodiaŭ la eksterlandajn oferantojn de premioj por la F. L. ĉi-jaraj, *Sron. T. Jung, Heroldon de Esperanto, Amerikan Esperantiston, Katolikan Mondon, Esperon Katolikan, Internacian Radio-Revuon*, kaj ilin peti, kiuj tion ne jam faris al ni, efektiviĝi siajn oferojn rekte al la koncernaj difinitoj. Ni publikigas la adresojn de ĉiuj premiitoj por faciligo ke oni sendu al ili kuraĝigojn kaj gratulojn.

Vere dankindaj estas la membroj de la Juĝantaro, kiuj dum kelkaj semajnoj devas laboregi por konscie prijuĝi tiom da verkoj, inter kiuj estas kelkaj longaj, kaj foje tre malfacile elstarigeblaj la plej meritaj el similkvallitaj konkursaĵoj.

Estas hodiaŭ grava nia Institucio. Aktiva kaj efika ĝia funkciado. Profunde kaj vaste enradikiĝinta en Esperantujo. Ĉiuj literaturamantoj

helpu ĉiel al ĝia daŭrigado, kiu bezonas nuntempe ĉies atenton kaj oferon. Kiuj tion dubas demandu al ĉiulandaj samideanoj kiuj persone kaj intime konstatis ĝian agadon: Marie Hankel, Louise Briggs, S-ino. Osmond, Joseph Berger, Robert Kreuz, Ed. Privat, Kolomano de Kalocsay, Julio Baghy, Teo Jung, Frans Schoofs, T. Cart, Grosjean Maupin, kaj aliaj altaj pioniroj de nia Internacia Movado.

ORDINARAJ TEMOJ — PREMIOJ — TRADUKOJ

Bedaŭrinde estas ĝenerale tro malmulte konkursitaj, ĉefe tiun-ĉi fazon. Ni tuj aldonu senkulpige al la katalunlingvaj samideanoj, kiujn pli rekte koncernas tiuj konkursoj, ke multaj el ili estas jam forte kaptitaj por redaktado de nia gazeto, regado de nia federacio, gvidado de kursoj kaj eĉ kelkaj, senrajtigitaj pro partopreno en Juĝantaro. Kaj ankaŭ, la katalunlingva teritorio estas malgranda. Sed ĝi estas tiel esperantema, ke malgraŭ tiuj faktoj restas ankoraŭ multaj samideanoj kiuj povus kaj devus celi la tradukajn ordinarajn temojn de la F. L. — nome niaj neforgeseblaj, Pujulà, Bremon, Sabadell, Josep Grau, Cases, Rosselló, Pellicer, Albagés, Galceran, Domènech, kaj aliaj malnovaj lertaj, talentaj kaj iamaj pioniroj niaj, Esperantistaj patroj niaj. — Ili rememoru nin, siajn idojn, defendantojn de iliaj ideoj kaj agoj kaj celoj; ili ne forlasu nin, ni ankoraŭ bezonas ilian helpon kaj akompanon. La Floraj Ludoj atingis tian gravecon kaj tian pezon ke estas ĉiuj niaj ŝultroj necesaj por subtenado kaj antaŭenigado de nia universala institucio enradikiĝinta, bele sukcesinta, en Esperantujo, por esperantuja kulturo kaj poezio, por esperantuja vero kaj belo, por esperantuja paco kaj amo. — Kaj niaj novaj samideanoj, niaj idoj? Ĉu ankaŭ niaj idoj forlasos nin? Kial ili ne povas, ne klopodas konkursi? Ĉu ili ne komprenas ke ni lernis kaj konkursis ankaŭ malsukcese, kial lernantoj? Kaj eĉ plenaĝaj, post multjara laborado kaj lernado, ni foje ankaŭ malsukcesis? Ili, do, provu, almenaŭ pruvu ke ili volas akompani kaj helpi nin kiam ili jam konscias ke ni ne trompis ilin pri la boneco kaj praveco de nia lingvo kaj de nia celo.

SPERTO PRI TEMOJ

Ofte difinitaj temoj estas tre malmulte aŭ tute ne konkursitaj. Ĉefe kiam oni difinas temon ne profunde kaj ĝenerale interesan en esperantujo.

Tamen ĉiujare pli kaj pli grandigas la nombro de la verkoj por temoj libervolaj. Eĉ studaj verkoj alvenis ĉi-foje multaj kaj gravaj, sed ne por la difinitaj temoj. Tial ni petis la ĉefajn oferantojn permeson por aljuĝi al libertemaj sed bonaj kaj gravaj verkoj, premiojn anoncitajn por difinitaj temoj. Ni devas danki ke ĉiuj ĝenerale konsentis por bono de nia afero.

TRADUKO KAJ ORIGINALO

Ĉu literature oni povas, jes aŭ ne, juĝi tradukon sen komparo kun la originalo?

Se literaturaĵo estas monotona, vortare malriĉa, gramatike ne tre pura, stile malbela, kaj science esprimas evidentajn erarojn, ĝi estas malbona ĉu tradukita aŭ originala, ĉu fidele aŭ malprecize esperantigita. Kontraŭe, se ĝi estas belstila, korekta lingve kaj sence, interesa aŭ emociiga, profite aŭ plezure leginda, ĝi estas bona. Mallerta tradukanto ne povas elekti kaj sukcesi por bona verko. Eĉ se ial ajn li trafus tradukindaĵon, lia traduko prezentus malbonaĵon. Lerta tradukanto, tamen, plibonigus neelektindan originalon.

Ĉe teknikaj verkoj, iaj stilaj kaj gramatikaj makuloj estas pardoneblaj. Foje ne lingve pura konkursaĵo estis aliscience grava, kaj kontraŭe. Sed ĉe verkoj cele literaturaj, vortaraj, gramatikaj kaj stilaj eraroj estas ĉiam gravaj difektoj.

Konklude mi opinias ke, ne temante pri specialaj tradukaj kaj retradukaj provoj, oni povas prijuĝi same, originalon kiel tradukon, sen neceso ke Juĝanto konu kaj komparu la originalon de traduko.

GRAVECO DE LA PREMIO

Niajn Florajn Ludojn nun konkuras vere gravaj verkoj. Tial devas esti laŭeble valoraj premioj. Kaj por tiaj premioj decas konkuro kaj batalo per korekteco, originaleco kaj ĉia graveco de konkursaĵo. Tial ni preferis elteni la premiojn plenaj, ne dividi ilin, malgraŭ ke foje samkonkursaj verkoj montris proksimuman meriton. Nia Institucio ne nur celas premii bonajn verkojn, sed ĉefe stimuli al verkado kaj al perfekteco de la Esperanta literaturo.

GRUPIGO DE KONKURSAĴOJ

Estas konkursantoj kiuj celas preskaŭ ĉiujn premiojn. Ili sendas preskaŭ tiom da verkaĵoj kiom da premioj estas proponitaj, kaj surskribas rimarkigon por ke ĉiu verko konkursu malsaman premion. Se tiaj aŭtoroj estus vere enciklopediaj kaj plej talentaj esperantistoj, ili ankoraŭ devus esti samtempe inspiruloj, kaj tre laboremaj, ĉar ni grupigas la verkojn laŭ originaleco kaj literatura speco, laŭ tradukeco kaj longeco. Se ili estus tiel privilegie dotitaj kaj tial multe kaj diverse da verkoj sendus, neniu rimarkiga sursbribo estus necesa por atingi ĉiujn premiojn. Vole ne vole, bona grupigo de la konkursaĵoj faligus ĉiujn premiojn al iliaj verkoj. La Sekretario ja ne povas grupigi versaĵojn kun prozaĵoj, longajn manuskriptojn kun mallongaj k. t. p. Kontraŭe eĉ malgraŭ la diritaj rimarkigoj de konkursantoj, la Sekretario devas atente ekzameni ĉiun konkursaĵon por ĝia lokigo kaj premiara distribuo decaj.

INSPIRO KAJ PRAKTIKO

Aliflanke la Florajn Ludojn konkuras niaj plej eminentaj aŭtoroj, aŭ novaj verkistoj tre atente verkante plej korekte kiam inspiro diktas al ili.

Kaj ofte tiuj novuloj sendas pli bonajn fruktojn de la spirito ol kvazaŭ-profesioj kiuj fidas al praktikeco, kaj ambicie sentas sin pli puŝitaj de deziro por premioj plej multaj ol de inspiro por verkado.

SENUTILAJ REZONOJ

Ĉe la malfermo de la kovertoj entenantaj la nomojn de la aŭtoroj, surprize mi legis de kelkuloj notojn kun klarigoj pri la konkursaĵoj kaj rezonoj por atingi premion. Tio pruvas ke ili ne havas ĝustan ideon pri la utilo de la senditaj kovertoj. Oni forgesas ke ili nur taŭgas por konigi la aŭtoron de ĉiu verkaĵo kiam la Membroj de la Juĝantaro jam estas voĉdonintaj, kaj la rezultato ne estas ŝangebla. Plie devas esti nur tiu konvinka fakto: boneco de la konkursaĵoj.

LA PAPERFOLIOJ

La paperfolioj de ĉiu manuskripto estu skribitaj nur sur unu flanko kaj ne estu centimetre pli ampleksaj ol 30×20 , nek malpli ol 20×15 . La necesa pakigo kaj sendo de la verkaro de unu al alia juĝanto, foje landojn malproksimajn, riskigas la difektiĝon de la manuskriptoj se ili estas amplekse ne bone kunmetebaj.

NOVAJ KONDIĜIGOJ

La plinombrigo de la konkursaĵoj prezentas novajn kondiĝigojn necesajn. Ĉiu juĝanto por bona plenumo de sia tasko bezonas minimuman tempon kiu fariĝas longa se li devas tralegi kaj kompari tiom da manuskriptoj. La verdikto devas esti pretigita kaj publikigita antaŭ la Solena Festo de la F. L. kiu okazas printempe dum la kongreso de K. E. F. Nova kondiĝigo kiu povas havigi la necesan tempon estas la sendigo de duobla kopio de ĉiu manuskripto por ebligo ke la juĝado estu efektivigata de du membroj samtempe kaj tiel duobligi la juĝadan tempon al ĉiu membro.

Bona ideo estas ankaŭ, kiun Frans Schoofs rimarkigas, ke estu du Juĝantaroj: Unu por versaj, kaj alia por prozaj konkursaĵoj, de nun, kiam tiom grava fariĝis nia Instituto.

FINA KOMENTO

Pri la konkursaĵoj ni almenaŭ diru la ĝeneralan impreson de la XIII-aj Floraj Ludoj.

Ĉe la poezia verkaro sentiĝis la manko de Julio Baghy, Kolomano de Kalocsay, Jaime Grau kaj Artur Domènech. Neniu originala poemo vere brilis eksterordinare. Sed la prozaĵoj havigis al ni gravajn verkojn: la tradukon de la kataluna rakonto, de S. Alberich; tradukon de 5 ĉapitroj de Don Kihoto, de Bulthuis; Esperantigon de «L'Arlésienne», de Jan van

Schoor; belajn originalojn de Ŝirjaev kaj Lucette Faes; rimarkindajn didaktikajn verkojn Jozefo Major, k. a.

Ni esperu ke la grandaj poetoj de Esperantujo montriĝos pli konkursemaj en la proksimaj Florludoj, kaj ĉiam pli nia Instituto fariĝu granda literatura Allogilo de Esperantujo.»

DELFI DALMAU

Longa aplaŭdado premias la taskon de Sro. Dalmau, kiu legis sian raporton kun granda klareco.

S-ro Jaume Grau Casas, Prezidanto de la nunjaraj Floraj Ludoj, alpaŝas sur la scenejo kaj legas la sekvantan paroladon:

Bela Reĝino,
Ĉarmaj Korteganinoj,
Respektindaj Aŭtoritatoj,
Sinjorinoj kaj Sinjoroj,
Gesamideanoj:

Kun nedirebla emocio mi klinas min antaŭ Vi, majeste bela Reĝino, kaj mi staras antaŭ vi, fervoraj partoprenantoj de tiu ĉi poezia festo, por fari la kutiman paroladon, per kiu la Prezidantoj de la Floraj Ludoj brile kronas nian solenaĵon, glosante ĝian spiriton kaj kun edifa senco dirante ion pri ĝiaj diversaj aspektoj.

Dankon tutkoran mi ŝuldas pro la honoro al mi farita, ĉar mi ne povas min kredi inda sekvanto de la eminentaj samideanoj kiuj prezidis la Florajn Ludojn, nun okazantajn por la dek-tria fojo.

Tamen, mi kuraĝis akcepti la devon paroli al vi, — devo cetere nur ĝojiga kaj honoriga —, ĉar, se ne propran meriton, entuziasmon mi posedas, plej ardan entuziasmon por nia poezia festo, kie ni ĉiuj sentas ke niaj animoj vibras sub la signo de Amo, de Beleco, de Poezio, kie ni gloras la formon de nia lingvo kaj la spiriton de nia ideo, kie ni admiras niajn verkojn kaj aklamas niajn verkistojn, kie, unuvorte, ni kunvenas por *senti* — kaj ne por okazigi, kun nur ekstera soleno, simplan literaturan konkurson.

En la kvaraj Floraj Ludoj, dum la kvina Kataluna Kongreso okazinta en Sant Feliu de Guixols unu monaton antaŭ la Eŭropa milito, mi unuafoje aŭdis deklami esperantajn poemojn, komprenante de ili nur kelkajn vortojn kaj tamen eksentante la mirindan harmonion de nia kara lingvo. De tiam mia koro intime alligiĝis al la Esperanta poezio, mi ellernis gramatikon kaj stilon kaj komencis partopreni, kiel multaj aliaj samideanoj, niajn konkursojn, mi poste helpis al ilia organizo, mi akiris ioman sperton en la verkado kaj precipe en la tradukado de poemoj en Esperanto, kaj fine mi konvinkiĝis plene, absolute, ke la internacia lingvo havas antaŭ si, ankaŭ en poezio, grandan estontecon. Mia fervoro por la poezio senkulpigos min, do, se mi kuraĝas, ne parolante tamen kun aŭtoritata pretendo, pripa-

rolu antaŭ vi, nur kun iom da amika konsilo, aferojn pri kiuj mi havas propran sperton.

Per nia poezia festo, estimataj gesamideanoj, ni volas atingi du celojn. Unue, ni penas diskonigi kaj triumfigi Esperanton kiel lingvon universalan. Sed, due, ni asertas ke la Zamenhofa kreaĵo estas mirinde taŭga por literaturo kaj portas en si tian poezion, ke ĝi povas unuritime batigi ĉies korojn, ke ĝi kapablas vekti ĉe la diversaj animoj de la homoj komunan senton de beleco, ke ĝi parolas per misteraj kaj subtilaj vortoj al la plej alta parto de la homa spirito.

Laborante por la celo de lingvo internacia ni renkontas mokon kaj skeptikecon, sed ni sukcesas post pena laboro varbi novajn adeptojn. Kaj, kiam ni volas vidigi la artan, la spiritan valoron de nia lingvo, tiam, nekredbla afero, ni ankaŭ renkontas ĉe la esperantistoj mem pridubantojn kaj eĉ malamikojn. Ĉu vi scias kial tio ĉi okazas? Tial, ĉar havi universaleman spiriton ĉe la lipoj, ne estas havi ĝin ĉe la koro; ĉar aspiro al perfekteco ne estas ankoraŭ posedo de perfekteco; ĉar necesas granda laboro por atingi sin al tiu nivelo, de kie ni povas ekvidi la spektaklon de la mondo, kun klara percepto pri ĝia mistera unueco kaj pri ĝia bela varieco.

La malŝateman esprimon *Poezio, ne!* povis elĵeti iu sin nomanta samideano, sur gazeto dediĉata al la propagando de Esperanto. *Poezio, ne!* ŝajnas ripeti de tempo al tempo kelkaj spiritoj, kiujn ni devas kompati ĉar ili estas sekaj kaj nekomprenemaj, ili ne amas la arton kaj ne sentas la solidarecon kun batalantoj el la sama tendaro!

Por aserti la forton, la efikon, la superecon de *Poezio*, ni kuniĝas en tiuj ĉi festoj de la Floraj Ludoj. Kaj ni povas esti certaj ke ni ne estas solaj, ĉar multaj samideanoj el plej diversaj landoj spirite akompanas nin, kaj en sia koro ili kantas kun ni himnon al la *Poezio*, kiu estas eterna kaj universala, same kiel estas eterna kaj universala, malgraŭ ĉiuj baroj tempaj kaj lokaj, la spirito kiu movas nin, esperantistojn!

Ni klopodu, per nia tuta forto, daŭrigi la kulturadon de la Esperanta poezio, nia longe konata Cindrulino! Per tio ni helpos rekte la valoron kaj la vivon de Esperanto, kaj ni kontribuos al ĝia enkonduko en la interrilatojn de la popoloj. Eĉ ni pensu, ke, se halto en nia movado iam malebligus la plenan triumfon de nia ideo, tamen la parton de triumfo atingita montrus tiam la produktado de niaj verkistoj, kiu permesus al la estonta homaro konstati ĝis kia grado laboris por alta celo homoj superintaj la honton de materialista kaj senideala epoko.

Sed la tasko starigi poetikan arton en Esperanto estas grandega. Se la celo de internacia lingvo estas malfacila, pli malfacila ankoraŭ estas la celo de internacia poezio. Pri la lingvo ni havas Fundamentan gramatikon kaj modelan stilon en multnombraj verkoj literaturaj. Sed pri la poezio ekzistas, oficiale, nenia bazo, nenia fundamento, nenia leĝo, nenia konvencio, kaj ni disponas nur je kelkaj modeloj de nia Majstro, kiuj montras parton de la ebla poetiko en Esperanto, sed ne la tutan poetikon.

Eble la sola oficiala regulo, en esperanta poetiko, estas la permeso forigi la finaĵon *o* de la substantivoj ne akuzativaj en ununombro. Kaj tamen aŭdiĝis nekompreneblaj plendoj kontraŭ la uzado de tiu permeso forigi la finaĵon *o*, sola aludo al poetiko entenata en la Fundamento.

Tio estas karakteriza ekzemplo de la anarkio reganta en la esperanta poetiko, kiu forte baras ĝian progreson. La sola leĝo estas kontraŭstarata, kaj, aliflanke, aferoj kiuj restas kaj devas resti en libereco, estas prezentataj de kelkaj samideanoj kiel *leĝo*.

Tie ĉi mi aludas precipe la problemon de la *ritmo*. Nenie oni leĝdonis pri ĝi, kaj tamen multaj samideanoj, ĉefe tiuj, kiuj edukiĝis sub la influo de la germana kulturo kaj ne dediĉis sin profunde al poezio, pretendas ke sole estas korekta la *rigora ritmo laŭ piedoj*. Centfoje estas dirite, ke, apud tia *rigora ritmo*, rajtas ekzisti ankaŭ la *libera ritmo* uzata diversmaniere ĉe la latinidaj lingvoj. Kaj ankoraŭ rajtas ekzisti en Esperanto *ĉiuj* poetikaj formoj de *ĉiuj* lingvoj, kun la sola limigo trudata de minimuma *klareco* kaj *harmonio*. Leganto de Esperantaj poemoj devas forlasi la rutinon de sia patra lingvo kaj peni kapti la spiriton de la legata verko.

Koncerne la rimon, ankaŭ ekzistas malfacilaĵoj. Ĝenerale oni interkonsentis forigi la *sufiksajn rimojn* (eta-eta; ado-ado) kaj la *korelativajn* (iam-iam; ie-ie), sed oni ne akordiĝas pri la ceteraj rimoj. Krom la *perfektaj rimoj* de ĉiuj akceptataj (nomo-domo), kelkaj aŭtoroj uzas *rimojn kun nur konsonanta sameco* (dianto-brilanta), sed ili malaprobas *rimojn kun nur vokala sameco* (celo-beno), kiujn ni povas nomi *asonancoj* aŭ *duonrimoj*. Male, aliaj aŭtoroj, kiuj estas partianoj de la rimoj kun nur vokala sameco, alimaniere nomataj *asonancoj* aŭ *duonrimoj*, malaprobas rimojn kun nur konsonanta sameco. Ankoraŭ alia rimmaniero ekzistas, nome, tiu kiu uzas *rimojn kun konsonanta simileco*, ne kun konsonanta *sameco* (inda-falinta).

Mi nur skizis kelkajn problemojn al kiuj donadas solvon iom post iom niaj poetoj per siaj produktaĵoj. Sed, anstataŭ atendi ke nur la praktiko solvu tiujn problemojn, ĉu ne estus konvene — edukante per tio la legantan publikon — iomete fiksi *teorie, akademie* nian poetikon per kelkaj reguloj, samtempe konservante al la poetoj sufiĉan liberecon? Kun iom fiksita poetiko, ni evitus la hodiaŭan staton de neakordiĝo, en kiu, ekzemple, iuj verkistoj volas *ĉian* liberecon en *rimo*, sed samtempe malaprobas la liberecon en *ritmo*.

Tamen, oni devus agi tre singarde, kaj, ĉar la sento pri beleco estas tre diversa, nia internacia esperanta poetiko devus ĉefe *reguligi* kaj ne *malpermesi*, konservante, kiel dirite, la plej grandan liberecon eblan por la poetoj. Mi ja ne deziras malpermeson, sed *difinon* de la eblaj liberecoj, tiamaniere ke ni sciu ke ili ekzistas same ĉe la ritmo kiel ĉe la rimo kaj favoras egalrajte ĉiujn sistemojn de versfarado.

Niaj Floraj Ludoj, kiel ĉiu scias, celas instigi al poeziamo, sed ili ne sentas sin kun aŭtoritato por sugesti solvojn al la priparolitaj problemoj. Sufiĉas por la gloro de nia festo, ke ĝi humile sed persiste premias kaj ku-

raĝigas la poetojn, la literaturistojn, ĉiujn, kiuj amas la arton de la bela esprimo.

Ni faras tion iom rapide, pro la amaso da ricevataj verkoj kaj la malfacila organizo de la laboro, kaj tial la partoprenantoj en niaj konkursoj ne devas esti tro severaj, kaj ili ankaŭ ne devas senkuraĝiĝi se iliaj verkoj iafaje ne estas sufiĉe atentitaj de la Juĝintaro. La Floraj Ludoj estas ideala festo por niaj animoj kaj ne pretendas taksii la meriton de ĉiu, sed nur kunigi ĉiujn en sama aspiro kaj en sama ĝojo.

Post la faritaj konsideroj, estas jam tempo ke mi finu mian paroladon.

Dankon al vi, partoprenintoj de nia festo, malproksimaj homoj dufoje fratoj niaj pro via kompreno de nia idealo pri Beleco, dankon al vi pro via ĉeesto spirita en tiu ĉi loko, plej inda sidejo por Poezio, de kie ni volus sendi al vi la parfumon de la floroj, la dolĉecon de la maturaj fruktoj kaj la mirigan bluan de ĉielo kaj maro, samtempe sentigante al vi la noblecon en la okuloj kaj la firmecon en la mano, per kiuj bonvenis nin la loĝantoj de tiu ĉi gastama urbo de Söllér.

Dankon al ĉiuj, kiuj iel helpas, subtenas aŭ protektas nian feston: al la Esperantaj gazetoj, kiuj disvastigas la alvokojn al tiuj ĉi konkursoj; al niaj amikoj, kiuj esprimis sian specialan ŝaton por la Floraj Ludoj; al ĉiuj esperantistoj, kiuj sekvas kun intereso ilian disvolvigon; al la tuta batalanta samideanaro... Ankaŭ en nia komuna ĝojado pri poezio ni volas starigi, manon ĉe mano kaj koron ĉe koro, unu grandan rondon familian!

I ara, permeteu-me que en la llengua nostra us saludi a tots vosaltres, senyores i senyors, i digui unes paraules d'agraïment per la vostra afectuosa atenció i el respecte amb què haveu escoltat la nostra festa, entenent-ne només, aci i allà, alguns mots d'origen llatí.

Imagineu-vos, amics, quina cosa tan meravellosa són aquests Jocs Florals, en els quals han pres part i ens acompanyen espiritualment homes dels més diversos països, que sota la infinita varietat de llengües, de costums, de temperaments, senten també l'ideal de la poesia, s'emocionen davant dels espectacles de l'ànima humana i de la natura, i saben parlar d'amor, de bellesa, de sentiment, fent-se entenedors uns als altres per mitjà d'aquesta llengua a la difusió de la qual ens dediquem els esperantistes, en el nostre desig de donar al món, a tots els pobles del món, més comprensió recíproca, més afecte, més fraternitat.

Les últimes paraules que he dit en esperanto eren adreçades a tots els qui de llunyans països han pres part a la nostra festa, i jo els deia que, en agraïment a llur presència espiritual, voldria, des d'aquest lloc meravellos, irradiant de quietud i benestar sota la bellesa del sol que daura la vostra lla, fer-los arribar una mica del parfum de les vostres flors, de la dolcesa dels fruits madurs, de la visió d'aqueixos cel blau i mar blau, i una mica també de la vostra hospitalitat, que els parlés dels ulls brillants i mans obertes de la gent de Söllér.

Cap més lloc, sinó aquest, no podriem trobar tan acollidor per a una

fiesta de poesia. Les bellese naturals que ens envolten a penes ens deixen reposar els ulls meravellats, i tot ens recorda que som ací en terra clàssica, amarada de sublimitats; aquella terra que, a part de tota altra raó, es fa estimar de nosaltres, aimants de la poesia, per ésser la mare d'un brillant estol de poetes, d'aquells altíssims poetes que es digueren, que es diuen encara i que es diran sempre Miquel Costa i Llobera i Joan Alcover.

A tots vosaltres cal que regraciem en acabar aquest acte; al poble de Sóller, a les dignes autoritats, a les entitats i particulars que han ofert premis, als organitzadors del nostre Congr s Esperantista, a tots els concurrents, i, per damunt de tots, a la Reina dels Jocs Florals i a les donzelles de la seva Cort d'Amor, que amb l'esclat de llur bellesa han coronat superbament la nostra festa, deixant en el cor de tots nosaltres un inesborrable record.

I, per últim, ja que tan gentilment heu escoltat els parlaments en una llengua que molts de vosaltres no coneixeu, però que alguns, n'estic segur, començareu d'aprendre amb entusiasme, ara, en la nostra llengua, en la llengua de Ramon Lull, d'Auzi s March i de Bernat Metge, i amb paraules plenes de regust pairal, plau-me de dir-vos: Ad u siau.

JAUME GRAU CASAS

Granda ovacio sonas  e la lastaj vortoj de S-ro Grau.

La Urbestro elparolas «la festo estas finita» kaj la Reĝino kaj Korteganinoj malsupreniras la estradon akompanataj de distingindaj samideanoj, kiuj kun videbla fiero iras kun ili tra la partero kaj kondukas al la

OFICIALA FESTENO

 itkaŭ 70 personoj  estis la oficialan festenon, kiun prezidis la Reĝino kaj ŝiaj Korteganinoj. La prezidan tablon okupis ankaŭ Lia Urbestra Moŝto, la Prezidanto de K. E. F. tiu de la O. K., nia diligenta kaj kara Bofill kaj aliaj pioniroj.

Estas superflue diri ke dum la festeno regis granda entuziasmo  ar oni ne vidas festenojn sen tiu speciala sento, sed al niaj festenoj aldonigas tia frateco kaj amikeco inter la  eestantoj, ke tio estas aparte rimarkinda eco de nia bela festo.

 e la malŝtopo de la  ampano ekpluvegis la tostoj kaj paroladoj. Por eviti forgesojn ni volas citi nenium absolute. Ni diru simple ke pli ol du-dek  eestantoj starigis kaj kantis sian amon al Esperanto. Multaj el la paroladintoj estis neesperantistoj kaj esprimis grandfrazo sian simpatian al nia afero, kiu per la Floraj Ludoj kaj kunsidoj evidentigis al ili, ke tio ne estas simpla propagando de lingvo, sed fakte vivanta kaj harmonia homa kreaĵo. Ni ankaŭ citu ke kelkaj paroladintoj, inter ili iu verkisto, diris ke Mallorca, malgraŭ la dividanta maro, sentas sin frato de Katalunujo, kies lingvon havas kiel propran la insulanoj.

Niaj pioniroj uzante la okazon esprimis milmaniere la belecon de la Reĝino kaj Korteganinoj, kies fajraj okulradioj estis multe pli kapturnigaj ol la ĉampano mem. Al la organizintoj, kaj precipe al la modesta Arbona, oni dankis senfine pro la bela organizo kaj pro tio ke ili havigis al la transmaraj esperantistoj novan okazon ĝui la ununuran Mallorca-n landon.

Subite eksonis la notoj de nia himno kaj *La espero* entuziasme fluis el niaj lipoj. Tio estis la lasta rimarkindaĵo de la rememorinda festeno.

EKZAMENOJ

Je la 16-a komenciĝis la ekzamenoj, kiuj okazis sub la juĝo de Sroj. Delfi Dalmau, Marian Solà kaj S. Alberich-Jofrè.

Sro. Miquel Arbona brile sukcesis atingi la Diplomon de Professoreco. Sroj. Andreu Arbona, Francesc Colom, Gabriel Meneu, Antoni Nadal kaj Aureli Nadal atingis tiun de Kapableco.

FERMA KUNSIDO

Sub la prezido de la samaj samideanoj, kiuj prezidis la laboran kunsidon, oni komencas la Ferman Kunsidon je la 18.

La Sekretario legas kelkajn leterojn kaj telegramojn, kiujn oni ricevis. Oni aplaŭde salutas la legadon de ĉiu telegramo aŭ letero, kies enhavo ĝenerale estas saluto al la Kongreso.

La Prezidanto bedaŭras ke pro malsano li estas devigata forlasi la postenojn per kiuj honoris lin la enlandaj esperantistoj, kaj petas ke oni anstataŭu lin. Post longedaŭra interŝanĝado de opinioj oni decidas okazigi eksterordinaran kunsidon en Barcelona por solvi la nun ne solveblan problemon kaj prokrasti por tiam la elekton de nova Komitato.

En la nomo de ĉiuj kongresanoj la Prezidanto dankas la samideanojn en Sòller por la granda laboro, kiun ili plenumis ĉe la organizo de la sukcesa Kongreso kaj precipe li dankas Sron. Arbona, sur kiu pezis granda parto de la laboro.

MUZIKA FESTO

Nokte, je la 9.30, okazis la anoncita festo en la sidejo de Societo «La Unión», kies grandegan ĉambron plenigis granda nombro da esperantistoj kaj publiko enurba.

Malfermis la feston per paroladeto tre lerta la sekretario de la Societo, Sro. Josep Bauzà, kiu esprimis sian aliĝon al la celo de la esperantistoj, kies sanktan laboron li admiras kaj aplaŭdas.

Sub la gvido de pastro Miquel Rosselló orkestreto ludis diversajn komponaĵojn tre lerte kaj harmonie. Fino. Flora Busquets regalis la ĉeestantojn per sia belega voĉo.

Entuziasme oni aplaŭdis ĉiujn kunlaborintojn en la bela programo.

Sro. Delfi Dalmau faris belegan paroladon pri la moderna sistemo de la

instruado de lingvoj, reliefigante ties utilecon en la lernado de Esperanto. Praktike li pruvis la utilecon de Lingvofono per disko en Esperanto. Al la multnombra ĉeestantaro oni disdonis presaĵon enhavantan la tekston de la leciono, kiun per la gramofono tre klare elparolis Dro. Privat.

La ĉeestantoj miris, ke ili povis tre bone ĉiun vorton kompreni.

Sro. Dalmau aŭskultis tiuokaze unu el la plej grandaj ovacioj.

Por fini la feston oni ludis nian himnon, kies strofojn la ĉeestantaj geesperantistoj kantis tre bone.

TRIA KONGRESTAGO

MAREKSKURSO AL «TORRENT DE PAREIS»

Ĉirkaŭ la 9-a, 60 gekongresanoj proksimume enŝipiĝis ĉe la haveno de Sölller por marekskursi al «Torrent de Pareis». Post unuhora dancado sur la malbonintencaj ondoj, la kvar boatoj kun la kongresanoj atingis la celon de la ekskurso. Kun granda laboro la ekskursantoj iom post iom elŝipiĝis. Kelkaj ne volis riski baniĝon kontraŭvolan kaj restis en la boatoj.

«Torrent de Pareis» estas torento tre impona pro la kruteco de la montoj, kiuj formas ĝin. Ju pli oni eniras en la torenton, kiu senduble estas tre impona dum la sezono de pluvoj, des pli oni restas kun larĝe malfermitaj okuloj pro la grandiozeco de la belaĵoj de la naturno. Bedaŭrinde mankis tempo por detale esplori la lokon kaj la ekskursantoj baldaŭ devis reveni en la ŝipetojn por daŭrigi ankoraŭ pli furiozan dancadon.

Multaj ekskursantoj suferis marmalsanon kaj tio faris tre malgaja la tutan ekskurson, ĉe kies komenco oni laŭte kantis kaj ĉe kies fino oni funebre silentis.

Feliĉe ni reatingis la marbordon de Sölller kaj kiam ni ĉiuj ree surpasis la firman teron, oni reciproke sin gratulis, ke la fiŝoj ne gustumis nin.

ADIAŬKUNVENO

En la sidejo de la loka grupo, je la 17-a, kunvenis la kongresanoj por la lasta fojo. Sro. Arbona estis korege gratulata de ĉiuj ĉeestantoj ne nur pro la kontentiga programo de la Kongreso sed ankaŭ pro la eksterordinara sukceso kaj precipe pro la intereso, kiun li kun siaj kunbatalantoj sciis vekti ĉe la popolo, kiu tiel serioze rigardas nian aferon.

Iom poste la gekongresanoj triviĝis ĉe la stacio por forveturi. Sro. Casasnovas, la simpatia kaj afabla Urbestro, adiaŭis la forveturantojn bedaŭrante, ke ili jam forlasas lian urbeton, kiu sentis sin honorata en plej alta grado akceptinte la esperantistojn. La membroj de la O. K. kaj de Esperantista Grupo Solleric, la ĉarma Reĝino kaj belegaj Korteganinoj, granda popolamaso, staris malgaje pro la rapide forflugintaj gajaj tagoj. Double pli malgajaj estis la forveturantoj, kiuj devis forlasi la agrablan kongresurbon kun la belaj floroj, arboj kaj afablaj loĝantoj.

La vagonaro ekruliĝis kaj lasta manpremo disiĝis.

Adiaŭ, granda popolo, por la tuta daŭro de nia vivo vi restis reliefe gravurita en nia koro.

POSTKONGRESAJ NOTOJ

Ni publike devas danki la Balearan gazetaron, kiu per sia helpo grave influis sukcesigi la Kongreson.

La jenaj gazetoj kaj ĵurnaloj publikigis longajn raportojn pri la Kongreso: «Sóller», «El Día», «La Vanguardia Balear», «Actualidad Balear», «Correo de Mallorca», «La Almudaina» kaj «La Ultima Hora».

Adresoj de la Premiitoj en la Floraj Ludoj 1927

- Sro. Ĉuvi Lovostan. - Délibáb-utca, 23. - Budapest. Hungarujo.
 Sro. Varma Järvanpää. - Vammala, illo. - Finnlando.
 Srino. Catharina J. Roskes-Dirksen. - Anemoonstraat, 96. - den Haag (Hago) Neder.
 Sro. S. Grenkamp-Kornfeld. - 4, rue de Vaugirard. - Paris (VI). Francujo.
 Sino. Lucette Faes. - Igue. rue d'Hérentals, 100. - Anvers. Belgujo.
 Sino. Anna Groschoff. - Rismarkstr. 7-IV. - Hagdebourg. Germanujo.
 Sro. E. Aisberg. - 33, Bd. des Batignolles. - Paris (VIII) Francujo.
 Sro. Karl Minor. - Bralunsallee, 10. - Hamburg. Germanujo.
 Sro. I. Ŝirjaev. - gub. de Vologda. - Baklanka. Rusujo. (C. C. C. P.).
 Fino. Louise Briggs. - West Lea. - Armley (Leeds). Anglujo.
 Sro. P. Lapienė. - Universitetas. - Kaunas. Litovujo.
 Sro. Jan van Schoor. - Julius de Geyterstraat, 149-I. - Antwerpen. Belgujo.
 Sro. H. J. Bulthuis. - Daguerrestraat. 54. - den Haag. Nederlando.
 Sro. Ed. Jung. - 1, quai Finkmatt. - Strasbourg. Francujo.
 Sro. Joseph Berger. - Claudio Marcelo, 18. - Córdoba. Hispanujo.
 Sro. Joseph Ventura. - Creu, 75. - Terrassa.
 Sro. Seigmunt Prager. - 103, Longue rue Lozana. - Antverpeno. Belgujo.
 Sro. Josefo Major. - 7, Avenue de la Gare. - Juvisy-sur-Orge (Seine et Oise) Francujo.
 Dro. Leopold Dreher. - Starowislna, 37. - Kraków. Polujo.
 Dro. Karl Schüppel. - Friederich Franzstr, 41. - Parchim (Meklenburg) Germanl.
 Sro. Günter Erber. - Ruckerlberggürtel, 13. - Graz (Stirio) Aŭstrujo.
 Mossèn Joan Font Giralt. - Sta. Maria del Collell. - Banyoles.
 Sro. Teodoro Kilian. - D. Kounice. - Moravio. Ĉeĥoslovakujo.
 Fino, Amalia Núñez. - Mayor, 48, 3.º - Pamplona. Navarra.
 Sro. S. Alberich. - Bretón de los Herreros. 18 - Barcelona.

Adresoj de la Menciitoj en la Floraj Ludoj

- Sro. Jan van Schoor. - Julius De Geyterstraat, 149-I. - Antwerpen. Belgujo.
 Sino. Catharina J. Roskes-Dirksen. - Anemoonstraat, 96. - den Haag (Hago).
 Nederlando.
- Sino. Marthe Petit. 33, rue Chabot-Charny. - Dijon. Francujo.
 Sro. Teo Jung. - Horrem b. - Koln. Germanujo.
 Sro. Hans Windisch Sartowski. - Dintenstr. 35b. - Berlin. Germanujo.
 Srimo. Anna Groschoff. Bismasckstr. - 7-IV. - Hagdeburg. Germanujo;
 Sro. Francisco Azorin Poch. - Claudio Marcelo, 18. - Córdoba. Hispanujo.
 Sro. Í. Širjaev. - gub. de Vologda. - Baklanka. Rusujo.
 Sro. Jakobo Schmid. - Müsliin-weg, 2. - Bern. Svislando.
 Sro. S. Grenkamp-Kornfeld. - 4, rue de Vaugirard. - Paris VI. Francujo.
 Sro. Kristiano Mallerta. - Cimberustrasse, 1. - Kölu-Dentz. Germanujo.
 Sro. Karl Minor. - Bralunsallee, 10. Hamburg. Germanujo.
 Sro. Jaume Herp Sanmartí. - Codols, 16 - Barcelona.
 Sro. Cav. Dott. Arturo Ghez. - Società Telefonica. Trieste. Italujo.
 Sro. Joseph Berger. - Claudio Marcelo, 18. - Córdoba. Hispanujo.
 Fino. Ida Bücken. - Behler-strato, 5. - Schölanke (Ostbahn). Germanujo.
 Fino. Louise Briggs. - West Lea. - Armley (Leeds). Anglujo.
 Sro. Felix Dyba. - Moltkestr., 4. - Berlin-Niederschöntausen. Germanujo.
 Sro. H. Steding. Berck-Str., 10. - Bremen Horn. Germanujo.
 Sro. Edvardo Wiesenfeld. - Ogradowa, 3. - Varsovio. Polujo.
 Srimo. Helena Hempel. - Lyczakow, 46. - Lwów. Polujo.
 Sro. J. Kramer Jr. - Westerstraat, 149. - Enkhuizen. Nederlando.
 Sro. Günter Erber. - Ruckerlberggürtel, 13. - Graz (Stirio) Aŭstrujo.
 Sro. Francesco Pizzi. - Venezia. Italujo.
 Sro. Heinrich Garke. - Donaŭstr., 51. - Bremen. Germanujo.
 Sro. Eduard Capdevila. - Carders, 29. - Barcelona.
 Sro. José Suárez. - Bataneros, 6. - Córdoba. Hispanujo.
 Sro. Fran Janjić. - Ilica 40, - Zagreb. Jugoslavujo.
 Sro. Jacint Figueras. - St. Ildefons, 21. - Terrassa.
 Fino. Natalia Širjaev. - gub. de Valogda. - Baklanka. Rusujo. (C. C. C. P.).
 Sro. Karl Czech. - Bohemio. - Neudek. Ĉeĥoslovakujo.
 Srs. Jozefo Major. - 7, Avenue de la Gare. - Juvisy-sur-Orge (Seine et Oise)
 Francujo.
- Dro. Adolf Halbedl. - Schulgasse, 24. - Graz. Aŭstrujo.
 Dro. Karl Friedl. - Muchargasse, 31. - Graz. Aŭstrujo.
 Sro. Hector L. J. Vermuyten. - Grétrystrato, 53. - Antwerpen. Belgujo.
 Sro. Karl Giessman. - St. Antonstr. 184. - Krefeld. Germanujo.
 Sro. Sydney J. Smith. - 43, Hornsey Rise Gardens. - London, N.º 19. Anglujo
 Sro. E. Aisberg. - 33, Bd. des Batignolles. - Paris VIII.º Francujo.
 Sro. Hildegard Nickel. - Blücher Platz, 2. - Potsdam. Germanujo.
 Dro. Leopold Dreher. - Starowislna, 37. - Kratów. Polujo.

Sro. P. Lapienė. - Universitetas. - Kaunas. Litovujo.
 Sro. Liem Tjong. Hie. - Semarang. Java.
 Sro. Ed. Jung. - 1, quai Finkmatt. - Strasbourg. Francujo.
 Sro. Varma Järvaupää. - Vammala, illo. Finnlando.
 Srino. Lucette Faes. - Lgüe rue d'Hérenthals, 100. - Anvers. Belgujo.

Grave! Ĉiu premiita estas petata indiki al la Sekretario de la Floraj Ludoj kiel la mono devas esti sendata por certigi la ricevon kaj la efektivigeblon en la respektiva lando. Ĉiu Diplomo ĉu pri premio ĉu pri mencio kostas unu-svisfrankan valoron, kiun ni deprenos de la premio al tiu kiu deziras ricevi la diplomon. La jarabono al «Kataluna Esperantisto» kostas 6 sv. fr. deprenotajn de la premioj, se la ricevontoj ne esprimos malkonsenton.

Ĉiu menciito deziranta ricevi Diplomojn kaj *Kataluna Esperantistô-n* devas sendi la diritajn sumojn.

Pri la «Kataluna Antologio»

La Eldona Komitato de «Kataluna Antologio» sciigis al ni, ke tiu grava verko ĵus estas «rekompencita de la Akademio».

El la 500 presitaj ekzempleroj, estas disvenditaj 476 en 35 landoj, nome: Katalunujo, 189; Britujo, 89; Germanujo, 38; Ĉeĥo-Slovakujo, 20; Svisujo, 18; Francujo, Hungarujo, 11; Usono, 10; Rusujo, 8; Italujo, 7; Finnlando, Nederlando, Belgujo, 6; Aŭstrujo, Polujo, Rumanio, Svedujo, 5; Danujo, Ĥinujo, 4; Bulgarujo, Estonio, Norvegujo, Litovujo, 3; Jugo-Slavio, Latvujo, Argentino, Brazilo, Japanujo, Kubo, 2; Meksiko, Palestino, Filipinaj Insuloj, Aŭstralio, Irlando, Nederlanda Hindujo, 1.

Baldaŭ oni vendos la restantajn ekzemplerojn, kaj la Komitato redonos al la helpintoj de la eldono la monon pruntedonitan. La profito eniros la kason de «Kataluna Esperantista Federacio», por helpi la eldonon de nova «Kataluna Ŝlosilo».

Nova Komitato

La 10-an de julio okazis eksterordinara kunsido de KEF. Oni elektis la jenan komitaton. Sroj. Delfi Dalmau, prezidanto, Marian Solà, Josep Ventura, Sebastià Chaler, Jaume Herp, Josep Cantó, Ramon Marsà, Narcís Bofill, Miquel Arbona, Angel Valdepeñas kaj Jaume Pruna.

Sro. Marian Solà estis elektita Direktoro de «Kataluna Esperantisto».

Tiu ĉi numero de «Kataluna Esperantisto» estas submetita al la militista cenzuro.

L'ESPERANTO A COP D'ULL

ALFABET. — A, b, c (ts), ĉ (tx), d, e (é), f, g (gue, gui), ĝ (tj), h (aspirada), ĥ (fortament aspirada), i, ĵ (y), ĵ (j), k, l, m, n, o (ó), p, r, s (ss), ŝ (ix), t, u, ŭ, v, z (s).

L'accent tònic recau sempre sobre la penúltima sil·laba (paraules planes)

LA

article determinatiu

el, els
la, les

J

(sona^{ny})

i es terminació del plural

faktoj, manoj
okuloj, animoj

IN

sufix per al

femeni

heroino, reĝino
katino, leonino

O

terminació substantiu

lakto
urbo
komerco
(comerç)

A

terminació adjectiu

blanka
antikva
komerca
(comercial)

I

terminació verb (infinitiu)

kompreni
labori
komerçi
(comerciar)

E

terminació adverbial

klare
konstante
komerce
(comercialment)

CONJUGACIÓ DEL VERB

AS

temps present

IS

temps passat

OS

temps futur

US

mode condicional

U

mode imperatiu o subjunctiu

Mi skribas
Jo esric

skribis
escrivi

skribos
escriuré

skribus
escriuria

skribu
escrigui

Els verbs compostos es conjuguen amb el verb auxiliar *esti*, i les formes de participi *ant*, *int*, *ont* (actiu: present, passat i futur) i *at*, *it*, *ot* (passiu: present, passat i futur). *Mi estas skribanta*, jo estic escrivint. *La letero estis skribata*, la lletra fou escrita

DECLINACIÓ DEL SUBSTANTIU

En esperanto, tota paraula que rep l'acció d'un verb (complement directe) acaba en **N**.

Li vidas min. Ell em veu.
Mi vidas lin. Jo el veig.

Mi skribas la leteron. Jo esric la carta.

En els altres casos, la relació que hi ha entre dos substantius és expressada per mitjà de les preposicions *al*, *de*, *kun*, *per*, *sur*, *super*, *sub*, *en*, *ekster*, *tra*, *trans*, *antaŭ*, *post*, *inter* i altres.

Al la patro, per la plumo, sur la tablo

Bonstila, belilustrita, riĉaspekta kaj diversenhava estas la sola teknika gazeto

Internacia RADIO-REVUO

Organo de la Internacia Radio-Asocio.

KONSTANTAJ FAKOJ:

Mi konstruas — Paŝo post Paŝo (originala popularigata teorio de Radio) — Radiohumoro — Internacia Radio-Vivo — Tra la Radio-Gazetaro — Esperanto por radio, Radio per Esperanto — Internacia Radio-Asocio k. a.

PREMIO POR ĈIUJ ABONANTOJ:

KOLORTABELO DE 99 SKEMOJ
KONKURSO KUN MULTNOMBRAJ PREMIOJ
(i. a. kompleta radio-ricevilo, lutilaro kaj multaj radiaĵoj).

ABONPREZO (por 12 N.^o N.^o) UNU DOLARO aŭ egalval. en nacia mono
Petu de la eldonejo la tabelon de FAVORAJ PREZOJ, de naciaj AGENTEJOJ kaj la kondiĉojn de KONKURSO.

Ĉefredaktoro: D-ro Pierre Corret.

Redaktoro: Ing. E. Aisberg.

ELDONEJO: ETIENNE CHIRON. 40, rue de Seine. PARIS-VI

FULLES DE PROPAGANDA D'ESPERANTO

A dues pasetes el centenar podeu ad-
quirir les fulles de propaganda publi-
cades per la Barcelona Esperanto-So-
cieto. Text en català, arguments de
gran força convincent, útils a tot bon
propagandista.

Dirigiu les comandes a

Barcelona Esperanto - Societo

Bretón de los Herreros, 18, 1.er, 1.^a

BARCELONA

"Kataluna Esperantisto"

ĈIUMONATA 16-PAĜA GAZETO
OFICIALA ORGANO

DE LA

Internaciaj Floraj Ludoj

Plej bonaj verkaĵoj de plej bonaj
aŭtoroj ĉieaj.

Tradicie tre bona laŭ stilo kaj preso.

Jarabono: 6 svisaj frankoj aŭ 1'50 usonaj
dolaroj aŭ egalvaloro efektivigebla en
Barcelona.

Adr.: Carrer València, 245-Barcelona

Ĉiuj gazetoj kiuj bonvolos represi nian anon-
con, rajtos similan pri si, por kio bonvolu sendi
tekston publikigotan.